

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any X N.º 481

Setmana de l'11 al 17
de desembre del 1988

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"La Teologia que pretén que la Tradició sigui el seu principi fonamental no és fidel a la concepció catòlica de la Tradició. Per a l'Església catòlica la Tradició és una realitat viva en creixement constant. La Tradició va creixent des de les preguntes que cada circumstància històrica planteja al dipòsit de la Revelació".

Comissió Episcopal per a la Doctrina de la Fe de la CEE.

AFINANT

L'Advent de tostemps

JOAN E. JARQUE
i JUTGLAR

L'Advent no és pas una mera commemoració del passat —aquell temps d'expectació que visqueren els justos de l'Antic Testament i d'una manera excel·lent la Verge Maria—; ni tampoc no és una pura esperança en el retorn definitiu de Jesucrist a la fi dels temps. L'Església viu i renova constantment el misteri de la "vinguda" del Senyor, i el celebra d'una manera "sacramental" en el sant temps d'Advent. En el cor de cada cristià, també per obra de l'Esperit Sant, Jesús "ve" incessantment —Paraula, Sagrament, esdeveniment, signes dels temps...—. I, en la mesura en què hi és acollit, en fa l'estada d'ell i del Pare: el Regne de Déu. Així l'Església, pels seus fills amatents als advents de tots els temps, va esdevenir en la història dels homes, la ciutat de Déu: la Jerusalem que baixa del cel.

El diumenge, dia 11 de desembre tindrà lloc la canonització de la religiosa catalana Maria Rosa Molas i Vallvé

Lloar Déu i servir el pobre

Maria Rosa Molas i Vallvé neix a Reus el 24 de març de 1815. L'any 1857 funda a Tortosa l'Institut de Germanes de "Nostra Senyora de la Consolació". El carisma que el Senyor regala a l'Església en Maria Rosa Molas queda expressat en aquest nom: CONSOLACIÓ!

Maria Rosa, atenta a les necessitats dels homes, viu al ritme del seu temps. Oberta a l'amor misericordiós de Déu, respon amb senzillesa i generositat, acudeix allà on hi ha un dolor per alleujar, una calamitat pública per socórrer, una joventut per educar, un germà per consolar... Només vull que Déu sigui lloat i el pobre servit.

Avui, el carisma de consolació s'estén per quatre continents: Europa, Àsia, Àfrica i Amèrica.

Digué el cardenal Poupard a Barcelona en el decurs d'una conferència al Centre Cristià dels Universitaris (CCU)

"L'evangeli és una oferta a les distintes cultures"

"Església, fe, cultura i universitat" és el tema d'una conferència que el cardenal Paul Poupard ha dictat en el Centre Cristià dels Universitaris (CCU), de Barcelona el dia 28 de novembre. Monsenyor Poupard, d'una gran formació humanística i teològica, és President del Secretariat pels no-creients i President del Consell Pontifici per la Cultura. Poupard ha obtingut últimament el Premi "Albert Schu-

mann" a Estrasburg. Cal dir també que s'ha traduït un dels seus millors llibres, "Església i cultura", al català.

El cardenal Paul Poupard ha estat invitat amb motiu del desè aniversari de la fundació del CCU, la missió del qual és la presència cristiana en els ambients universitaris.

En una propera edició "Catalunya Cristiana" publicarà una entrevista mantinguda amb el cardenal Poupard.

La renovació de l'Església

PAU LÓPEZ CASTELLÓTE

Pàg. 3

La dona nova

BRUNO DUCOUX

Pàg. 4

Medicus Mundi

25 anys al servei del Tercer Món

Pàgs. 12 i 13

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

PRÒXIM PELEGRINATGE A TERRA SANTA PER CAP D'ANY

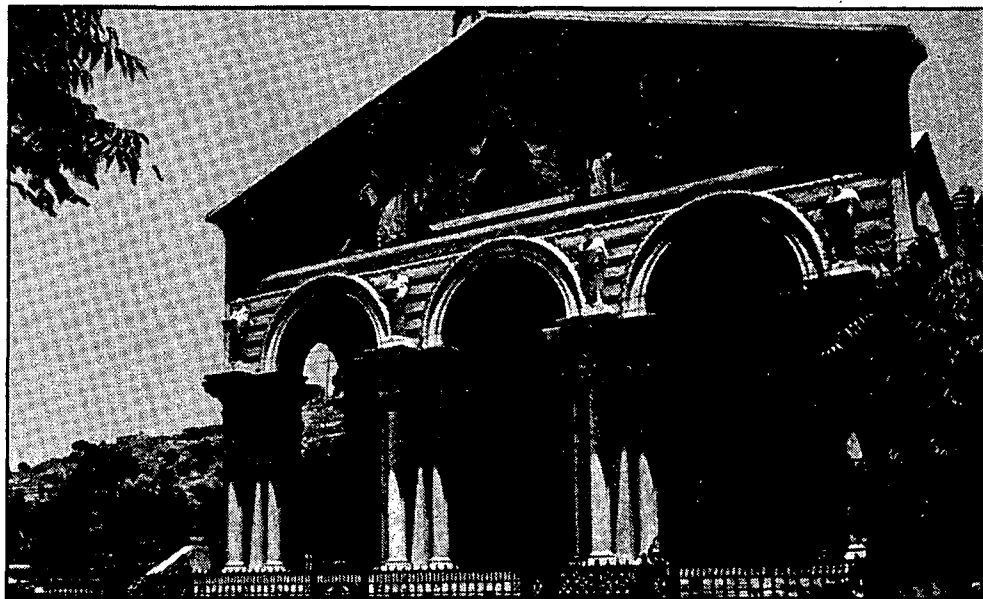
del 28 de desembre al 4 de gener de 1989

Visitant tots els llocs bíblics,
de la Judea fins a la Galilea

A la Judea - Jerusalem: Getsemaní, Sant Sepulcre, Calvari, Cenacle, etc.
Bethlem: Camp del Pastors, Gruta del Naixement, etc.
Ain-Karem. Jericó. Mar Morte. Qumran. etc.

A la Galilea - Natzaret: Gruta de l'Encarnació, casa de la Mare de Déu, etc.
Mont Tabor. Canà. Cafarnaum.
Llac de Tiberiades, etc...

NOTA: PLACES MOLT LIMITADES

GETSEMANÍ

Ara també "Catalunya Cristiana"
us ofereix
"l'estampa del Mil·lenari"

**"LA PRESENCIA DE MARIA ÉS LLIURE I VARIADA.
SAPIQUEM ACOLLIR-LA DINS LA LLIBERTAT DELS FILLS DE DÉU"**

Hem editat un díptic de la Mare de Déu de Montserrat, amb la pregària pronunciada pel Cardenal Jubany en nom de l'Episcopat català reunit a Montserrat el 27 d'abril d'enguany amb motiu de l'Any Marià i del Mil·lenari de Catalunya. També hi ha una breu síntesi històrica del Mil·lenari.

Mida 9 cms. x 15 cms.

Preu especial a Parròquies i Col·legis.

Catalunya Cristiana

continua oferint-vos:

- La imatge de la Mare de Déu "Benaurada"
- La medalla magnética per al cotxe

BUTLLETA DE COMANDA

Nom i cognoms

Domicili Població DP

Desitja adquirir:

Quantitat

Díptic del Mil·lenari. Preu: 12 Ptes. unitat/1.100 Ptes. el centenar.

La imatge de la Mare de Déu "Benaurada". Terracotta policromada original de "Petites Soeurs de Bethlem". Preu: 12.500 Ptes.

Medalla magnética original de "Petites Soeurs de Bethlem". Preu: 850 Ptes.

Marqui amb una creu, si desitja que tes hi enviem per reembossament, , taló més despeses de tramesa.

Envieu-les a "AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" Plaça Urquinaona, 11, 3a. A. 08010 - BARCELONA - TELF.: 301 37 18

NOTA: Estem confeccionant el "Calendari de Catalunya Cristiana" que oferirem als nostres lectors i posarem, pròximament a la venda.

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
CATALUNYA CRISTIANA

PER A INFORMACIÓ:

Plaça Urquinaona, 11 - 3a A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18

EDITORIAL

Madrid a l'hora d'Europa

Els presidents de les Conferències episcopals europees s'han reunit aquests dies passats a Madrid. A l'ordre del dia hi tenien algunes qüestions relatives als problemes pastorals que planteja la realitat europea. Problemes i ofertes positives per l'esdevenidor de l'Església en aquest vell Continent. És prou conegut l'interès que el Papa actual té per Europa. Una Europa que no es limita a ser un gran mercat de béns i de serveis —una Europa que corre el risc d'ofegar-se en muntanyes de mantega i formatge i en mars de llet— sinó que recobri les seves dimensions geogràfiques reals, de l'Atlàntic als Urals, refusant l'amputació traumàtica que li va imposar els acords de l'alta, i que sigui capaç de fer reviuir allò de més original i vital de la seva cultura: l'esperit cristià. S'ha dit, amb una frase que els catalans coneixem prou, que "si Europa no és cristiana, deixarà de ser Europa".

Els bisbes europeus, en la reunió esmentada, han tractat doncs sobre quins camins s'han d'emprendre en les accions pastorals de cada país per fer per manera que Europa sigui fidel a la seva vocació cristiana, agermanant els seus pobles de cultures diverses —llatins, anglosaxons, escandinaus, germànics i eslaus— revitalitzant les arrels comunes que s'abeuren en l'Evangeli, recuperant el seu esperit universal, no ja segons el model del colonialisme, del profit comercial o de l'estratègia del poder, sinó de la solidaritat mundial que no té millor estimul i, si cal millor correctiu,

que la fraternitat evangèlica propugnada per l'Església i proclamada insistentment pel Papa eslau que avui ocupa la seu de Pere.

Una atenció tota especial hauran dedicat, sens dubte els bisbes europeus, al "desplaç" de l'URSS que omple les primeres pàgines de la informació arreu del món i que és seguit amb un interès especial per les cancelleries. Les aportacions de primera mà dels bisbes de l'"Est" haurà estat d'una importància capital en l'anàlisi de les motivacions i de la transcendència, així com de les limitacions, de la perestroika soviètica. Si és veritat que, a hores d'ara, ja no es pot parlar d'una maniobra "propagandística", és més, s'ha de considerar com un sincer esforç de reforma i d'obertura d'un règim fins ara tancat i anquilosat, no és menys cert que en els països satèl·lits de l'URSS no s'hi detecten pas els mateixos símptomes i en alguns, els règims dictatorials d'aquella àrea es reforcen les seves actituds repressives. D'això els bisbes de l'Europa de darrera el teló d'acer —que, no

s'hi val a oblidar-ho, encara està dempeus— en saben alguna cosa i l'intercanvi d'informacions amb els altres germans en l'episcopat haurà estat enriquidor i il·luminador. Tot home de bona voluntat està obligat a fer tot el possible per ajudar que la perestroika de Gorbatxev avanci decidivament pels camins de transparència informativa —"glasnost"—, de respecte dels drets de l'home i de les llibertats democràtiques per a tots els ciutadans, inclosos els creients, i de la llibertat d'autodecisió i d'autogovern dels pobles i de les cultures fins ara sotmesos al "diktat" de Moscou. Les Esglésies europees tenen aquí un paper important a jugar-hi, però no poden oblidar el seu rol de "consciència exigent" a l'hora de col·locar el llistó de la llibertat a l'alçada que li correspon.

Al capdavant de l'Església europea, si podem parlar així com creiem, li pertoca allò que és essencial en la construcció d'una veritable Europa unida i no exclusiva de cap poble: donar-li l'ànima que la va engendrar, ara fa mil anys, i que li pot assegurar un esdevenidor en pau i pacificador per a tot el món. Les Esglésies d'Espanya, i les de Catalunya en primer lloc per la nostra condició fronterera —geogràfica i cultural—, hauríem de ser conscients del moment històric que viu el nostre Continent i apressar el pas, no fos cas que, entretinguts mirant enrera, perdéssim una vegada més el tren de la Història, en aquest cas, europea.

La renovació de l'Església

PAU LÓPEZ CASTELLOTE

És propi de la naturalesa humana, per la qual ens manifestem com a imatges de Déu que som, renovar-nos contínuament i renovar tot el que toquem. La creativitat, inseparable de la llibertat, no ens fa déus-creadors, sinó renovadors de tot el que Déu ha creat i, des d'aquest punt de vista, "culminadors" de l'obra divina en el món. "Creixeu i multipliqueu-vos i senyoregeu la terra" és el manament de Déu que explicita la Llei segons la qual ens ha creat: ens ha deixat a les nostres mans perquè "ens acabem de fer" tot donant sentit al món; no solament traient-ne profit, sinó també contemplant-lo.

El pecat original no ha destruït aquest pla de Déu. Només ens ha introduït en l'ambigüitat del seu compliment per part nostra. En aquests moments de plenitud històrica de l'home, resta palès que el "senyoriu" de l'home no sempre té el sentit positiu que el "creixement" significa. Sovint el progrés ha comportat la degradació. Només cal mirar al nostre voltant.

La Paraula de Déu, revelada en la Sagrada Escripura, és, tanmateix, terminant: el creixement humà, no solament en nombre sinó en qualitat de vida, va lligat a la renovació del món mitjançant el compromís creatiu. I això és tan així, que el mateix Déu no n'ha vol-

gut prescindir en la seva obra salvadora: Sant Pau parla de "el que falta a la passió del Crist". Déu, que ens ha creat sense nosaltres —diu Sant Agustí— no ens vol salvar sense nosaltres. Fins a aquest extrem respecta la nostra llibertat, la nostra creativitat.

Per a un cristià, doncs, que vulgui ser fidel a Déu, manifestat "ric en misericòrdia" tant en la nostra creació com en la nostra salvació, l'exercici de la creativitat, pel qual renovem tot el que toquem, és un deure. I com que la salvació de la humanitat —i del món— ens ha vingut pel Fill de Déu fet home, present en la història dels homes en l'Església, Cos Místic de Jesucrist, és evident que la renovació de l'Església és un deure de consciència per a tots els qui la formem.

Ara bé, què vol dir "renovar"? Evidentment no vol dir "re-inventar", "crear de nou", "aplicar el mateix nom a una altra cosa". La "renovació" comporta necessàriament el respecte a la naturalesa d'allò que és renovat. D'aquí la grandesa —i la meravella— de l'home: per obra seva, totes les coses poden esdevenir contínuament noves sense deixar de ser el

que són. Aquí rau la font del pluralisme humanitzador: a partir de la fidelitat a l'ésser de tot el que ha estat creat i al Déu increat, podem esdevenir-ne una manifestació única i irrepètible, de manera que en la pluralitat incommensurable de la humanitat es faci palesa la seva radical unitat. El pluralisme, en canvi, que prescindeix de la fidelitat a l'ésser, a la veritat, més aviat manifesta el caos en què el pecat —en definitiva, rebel·lió contra la veritat— ens ha sumit.

Si volem, doncs, "renovar" l'Església, segons exigeix la fidelitat a la nostra condició humana, ho hem de fer en el respecte inqüestionable a la seva naturalesa. L'Església no és, no pot ser un "invent" dels seus membres. És un do del Pare, obra de l'Esperit Sant, que la constitueix a partir dels fonaments que el Fill de Déu fet home va posar en aquest món —la roca de Pere, la jerarquia apostòlica, els sacraments, la Llei de l'Amor, les benaurances, la deïxa amorosa de la seva Mare...—, tot perquè esdevinguem fills de Déu

en el seu Fill Unigènit, sants amb la seva santedat. De manera que el fruit específic d'aquesta obra divina i humana que és l'Església no pot ser altre que la santedat dels seus membres —la participació de la vida de Déu, per la qual podem dir-li "Pare"—.

Les conseqüències del fet històric de l'Església són innombrables en tots els ordres de la vida: en la cultura, en la ciència, en l'art, en l'estructuració política dels pobles, en la dignificació humana. I si bé en el conjunt d'aquestes conseqüències realment s'ha manifestat la salvació del món, també a voltes hi ha aparegut el nostre pecat —perquè els cristians som pecadors—. El fet, però, que en la història de l'Església aparegui el pecat, no afecta la seva naturalesa, sinó que manifesta la realitat dels homes que Jesucrist ha vingut a salvar.

"Renovar l'Església" té, doncs, molt a veure amb la purificació dels nostres pecats i amb l'augment de la nostra fidelitat; i no té a veure en absolut amb la modificació de la seva naturalesa. La renovació de l'Església no pot quedar-se amb el Concili Vaticà II, tot refusant els altres; ni pot quedar-se

amb els altres, tot refusant el Concili Vaticà II. No pot quedar-se amb Jesucrist, tot refusant la institució eclesial; ni pot quedar-se amb l'Església despulant-la de la jerarquia, o del sacerdoti, o del sacrament de la penitència. No pot quedar-se amb Déu, tot refusant la Santíssima Trinitat; o amb un clergat reduït a la funció sociològica de pal de paller. No pot exigir-li el reduccionisme a la solidaritat, tot deixant de banda la santificació i la comunió dels sants. No pot presentar la renúncia al seu Magisteri com un triomf de la llibertat, ni la submissió de la litúrgia al parer de cada prevere com una conquesta del poble.

Els membres de l'Església —des del Papa a l'últim fidel— com a membres de l'Església no ens podem predicar a nosaltres mateixos; sinó que hem de ser transparents al Do de Déu, al qual hem de ser obedients.

La renovació de l'Església no pot ser el triomf d'aquests ni d'aquells, sinó la transfiguració de tots per obra de l'Esperit Sant, a la inspiració del qual hem d'obrir el nostre esperit en l'acceptació de Jesucrist, obedient fins a la mort i mort en creu.

La renovació de l'Església és un deure de tots nosaltres. Però

(Passa a la pàg. 5)

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutjar
 Sots-director: Francesc Malgosa i Riera
 Edita: Fundació Catalunya Cristiana
 Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós
 Disseny: Josep Samper i Alejo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/. València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84 08007 Barcelona

Impressora: Publiograf, S.A.L. Ptege. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

MARIA HO ENTENGUÉ!

"Com pot ser això, si jo no tinc marit?" Aquesta senzilla pregunta fou la resposta de Maria de Natzaret a les paraules inesperades de l'àngel. Dubte? Més aviat estranyesa i meravella. De marit, no en tenia, però era ja esposada a Josep, i en ell devia estar pensant mentre l'àngel li parlava. No em puc imaginar Maria, per molt enlluernada que l'hagués deixada aquell anunci inaudit, des preocupant-se del seu promès. Josep bé es preocuparà d'ella més tard! Per mi que, d'una manera o d'una altra, l'àngel degué donar entenent a Maria que no patís per Josep; que, de Josep, ell mateix se n'ocuparia. Un cop tranquil·litzada, pogué donar lliurement el seu sí. Aquesta suposició no em lleva el misteri, però em fa veure més sentit, diví i humà alhora, a la disponibilitat crítica de la verge, promesa amb un jove bo i feiner, estimat de debò i capaç d'estimar.

MIQUEL ESTRADÉ

En la tradició mitològica atlant, grega i egípcia, les múltiples deesses celebraven la bellesa, la fortalesa de la dona.

En la tradició xinesa, els dos símbols, masculí i femení, són complementaris, sense noció de jerarquia, l'un (i l'altre) no pot existir sense l'altre. Aquests dos símbols, Yin i Yang deriven de la unitat primitiva que ho engloba tot.

A l'islam l'home té autoritat sobre la dona, essent aquesta "impura". Alguns xiïtes creuen que les dones són pèrfides, febles, arrogants. ¿Tenen ànima? No han de saber llegir ni escriure (seria perillós!). Tanmateix la majoria dels musulmans, els sunnites, respecten la dona. Tots honoren especialment la seva mare. L'Alcorà ha permès a la dona heretar molt abans que a l'Occident; anomena una dona: Maria, la mare de Jesús; així la dona és la pedra de toc d'una civilització.

Per Buda, un ésser vivent ha de ser "despert", o sigui, ha de comprendre que el món que nosaltres veiem amb els nostres ulls no és pas el món real, que existeix en altre lloc, a l'interior de cadascú de nosaltres. Per comprendre això, cal ser lliure; aleshores les dones depenen del seu marit, no poden decidir i per tant no són lliures. L'home acceptarà que la seva mare primer, i seguidament les altres dones, esdevinguin deixebles seves.

En l'hinduisme, la gran deessa és Mahà-Devi, i no és l'única, certes deesses són gracioses, i altres terribles. Però quan es parla de la dona responen que l'etern femení existeix en cada u de nosaltres i pot desvetllar-se, relligat al principi masculí de l'ànima.

A l'antic Orient es nota una dissociació entre l'home i la dona; la dona està lligada sigui a la fecunditat, sigui a l'amor passió, sigui al matrimoni. L'home, que dirigeix, escull una dona per la seva fecunditat, en relació al culte a la deessa mare; pot comerciar amb les prostitutes per tal de revifar les seves forces vitals i viure per altra part un amor apassionat.

És en aquesta tradició que l'antic Israel va comportar una ruptura. Aquí la dona és "menor" i l'home "major". La

La dona nova

La dona a través de la història i fins l'Evangeli

BRUNO DUCOUX

Llei dictada per Déu als savis ancians, no ha de ser transgredida. La Llei diu: el matrimoni és sagrat, la dona ha de ser respectada; l'adulteri, és prohibit; no obstant, l'home pot repudiar la seva esposa (si té raons per fer-ho), no posseint aquesta els mateixos drets. El marit és l'amo i espera de la seva dona els fills que seran signe de la benedicció divina. En el cas contrari, és la dona la culpable, així la dona estèril pot posar en braços del seu marit una serventa: l'infant que naixerà essent fill de l'esposa legítima, aquesta servirà l'amor del seu marit (Abraham). Així els rigors de la Llei pesen sobretot sobre la dona, tenint l'home sobretot els drets.

La Bíblia modificà radicalment aquesta tradició: en el Gènesi, l'ésser humà primitiu és andrògin (Adam) i esdevé home i dona encarnant-se per tal de ser complementaris, servint l'un de mirall de l'altre, en la seva diferència. Volent esdevenir déu igual de Déu, l'home accepta que la dona prengui la decisió d'oposar-se a Déu (menjar la poma). L'home semblava fort, però és la dona qui pren la responsabilitat. A més, està escrit: "A causa d'això, la dona obeirà el seu marit i patirà per parir"; evidentment que això no és per prendre-ho al peu de la lletra; els autors del Gènesi han buscat la manera de justificar una situació existent.

A l'antic Israel, la dona jove canviava la casa dels seus pares per la del marit; en l'Antic Testament, els joves espo-

sos deixaven la casa dels seus pares respectius per crear una nova comunitat de vida, cosa que va ratificar Jesús.

Amb el Nou Testament i Maria, neix una dona nova que encara viu ara: Maria no és una deessa ni una reina. És la dona més representada (escultures, pintures). Però ella, ¿com es descriu? Dona senzilla, pobra provinciana, no ha fet cap miracle, s'anomena "serventa". Que Déu hagi escollit "rebaixar-se a néixer home, que neixi d'una tal dona (Josep és qui era descendent de David), heus ací un capgirament excepcional! En el Gènesi, la dona "surt" de l'home; aquí una dona dona naixença a Déu, sense concurs de l'home! (l'exaltació de la virginitat també és una innovació). També és sorprenent que ni Joan ni Pau no parlin de Maria.

Més endavant Maria acompanya i embolcalla tota la vida de Jesús; ell li diu "dona" (i no mare), a fi d'englobar totes les dones, de rehabilitar el principi femení de la creació. És una dona que Jesús escull per iniciar la seva vida pública (Maria a Canà), una dona per evangelitzar els estrangers (la Samaritana), una dona per començar la Passió (la germana de Llätzer); una dona com a primer testimoni de la seva resurrecció (Maria Magdalena).

Si Jesús i els seus deixebles tenen necessitat de miracles per provar les seves paraules, les dones de l'Evangeli no tenen necessitat de parlar ni de fer miracles ja que elles tenen allò que és essencial en elles (l'home essent accessible, en el sentit xinès del mot, té necessitat de provar). Jesús apreciava les dones en la seva comunitat, ni que això fos estrany (Joan 4:27) i predicava un baptisme per a tots (entre els jueus només l'home és circumcís).

En la història de l'Església, la bondat de Maria potser ha estat minimitzada... com ho ha estat la importància de la dona.

"Maria és per nosaltres, una mica la nostra germana gran, ella representa allò a què nosaltres som cridats".

(de "la Croix")

Confesso que mai no m'ha agradat ni poc ni gaire aquesta idea que per als cristians el món és només o principalment una "vall de llàgrimes". Aquesta frase que es va filtrar a la Salve, sempre m'ha costat un veritable esforç resar-la o cantar-la, i crec que només pot entendre's metafòricament i com a expressió d'un cristianisme medieval que no reflecteix tota la llum que conté l'evangeli.

Que el món té quelcom i fins i tot força de vall de llàgrimes no hi ha qui ho dubti. Plorant entrem al món i voltats de llàgrimes en sortim. Enmig, fins i tot en els més feliços, han restat molts dolors i plors. Però encara que això sigui veritat, també ho és que enllaçats amb aquests dolors hi ha sempre milers d'alegries i que si es frueix a fons d'aquestes alegries i es

viuen també els dolors des de l'esperança, es tindria tot el dret a dir també que el món és una vall de goigs.

Temo que els qui prenen molt seriosament aquesta frase, veuen la vida exclusivament com una vall de llàgrimes són, més que cristians, maniqueus. Perquè maniquea és aquesta distinció segons la qual tot seria amargor en aquest món i el creient hauria de passar la vida somiant en la felicitat que vindrà després, a l'altra banda, després de la mort. Aquesta terra negra preparatòria d'un cel blanc compensatori és més aviat una heretgia que una visió de fe.

Però, ¡quin mal que ha fet aques-

J.L. MARTÍN DESCALZO

ta distinció falsa! Tant menysprear aquest món del "més ençà", tant confondre l'esperança com una simple enyorança del "més enllà feliç", ha fet que el món modern reivindicués les alegries d'aquest món i perdés de vista la realitat del més enllà. Un cristianisme trist, que deixa el goig per l'altra banda, el que provoca és un "qué largo me lo fiáis" del Tenorio.

Però Crist no va pintar mai el món com un "mal lloc" pel qual no hi ha altre remei que passar. Digué, com és evident, que la gran

felicitat completa és a l'altre costat, però mai no va negar que aquí hi fossin les arrels, i ben formoses, d'aquesta felicitat de l'altra banda. Els cristians sabem que aquest món és caduc, transitori, però per això no l'estimem menys. I no solament perquè aquí guanyem l'altre món, sinó perquè en aquest encara hi ha molts rastres

de les mans creadores de Déu.

I per a nosaltres l'esperança no és una "nostàlgia romàntica del cel". És, al contrari, la cadena de graons per la qual caminem vers l'eternitat. No ens aturem per l'escala, però ¿per què no reconèixer que mentre la pugem ens sembla bella? Així, l'esperança no és per a

nosaltres una fugida; una "morfina" per tal que ens pesin menys els dolors del món, sinó una força viva que desperta en l'home energies insospitades.

Aconseguir un bon acoblament entre el "més ençà" i el "més enllà", saber unir "el goig de viure aquí" amb "l'esperança del gran goig" són les assignatures més difícils que tenim els cristians del nostre temps. Saber no menysprear el món i no aferrar-nos-hi ingènualement no és pas menys difícil. El món és certament provisional, passatger, dolorós, però jo no penso pas estimar-lo menys per tot això. I allí en el fons sento allò que pudorosament deia Bernanos en la carta a un amic: "Quan jo hagi mort, digueu-li al dolç regne de la terra que l'he estimat molt més del que mai no vaig gosar dir."

Vall de llàgrimes

ARA MATEIX

El congrés "Parròquia i evangelització" que acaba de tenir lloc a Madrid, promogut per la Comissió Episcopal de Pastoral, ha despertat un notable interès. Potser el seu primer èxert va ser posar junts dos conceptes que sovint han estat considerats separadament. Tot i que havien existit intents de fonamentar doctrinalment una parròquia concebuda com a comunitat missionera —recordem el llibre de Michonneau, que portava precisament aquest títol, tot just acabada la segona guerra— la tendència pràctica dels últims anys ha estat de referir el treball evangelitzador a d'altres instàncies pastorals. L'equació parròquia-evangelització ha estat considerada per alguns com inviable, o només possible en el sentit d'aprofitar la parròquia per desenvolupar-hi iniciatives no estrictament parroquials. Ja està bé que la Parròquia faci també aquesta funció, ja que, com ha dit Joan Pau II, "és l'espai natural de les famílies, de les autèntiques comunitats de base, dels diversos moviments, grups i associacions." Però no podem limitar-nos a això: és tot el teixit parroquial, —de la catequesi a les celebracions, del ministeri presbiteral al laïc actiu, en la seva imatge i en la seva convocatòria indiscriminada— que pot ser orientat i cal que ho sigui a l'evangelització.

La Parròquia, com a lloc d'acolliment i d'experiència de la fe, mostra avui una consistència i una vitalitat modestes, però importants en comparació amb l'estat de les altres

La insubstituïble parròquia

J. CARRERA PLANAS

institucions eclesials. La seva flexibilitat, la seva proximitat a les persones i la seva visibilitat li atorguen moltes possibilitats en el treball de la segona evangelització de què ara es parla. Aquest Congrés, amb les seves ponències i conclusions, plenes de contingut, ho ha demostrat.

Una de les conclusions diu: "La institució parroquial és insubstituïble i, alhora, insuficient". Em sembla perfecte. Pel que fa al primer terme, es tracta del reconeixement d'una realitat clara que, tanmateix, no sempre ha estat copsada per tothom. Ara bé, no n'hi ha prou amb parlar formalment de la institució parroquial: els seus continguts també són insubstituïbles. I aquests continguts demanarien un esforç de definició que no hem fet suficientment. Quines són les funcions mínimes que ha de realitzar una parròquia? És només la llera per on discorren projectes pastorals elaborats des d'altres perspectives o té, també, un es-

perit, un estil i un projecte propis? A totes les parròquies els és demanat el mateix, o bé cal distingir especificitats, fruit de tradicions i circumstàncies locals, quant a la freqüència del culte, a les devocions, al grau d'institucionalització, al nivell de fe i social de l'entorn, a l'acolliment de tasques culturals, etc.? Són preguntes importants, i encara en podríem fer d'altres. Respondre-hi ens ajudaria a objectivar les diferències legítimes i a evitar els abusos d'autoritat, cosa que afavoriria la comunió. A vegades hem vist pastors amb projectes pastorals més o menys interessants, però no parroquials, que s'han emparat de la parròquia com a simple plataforma jurídica que els permetria dur-los a terme. A això no s'hi val. Hi ha uns continguts parroquials insubstituïbles. I com que aquests són insuficients, cal que, a més de parròquies, es creïn altres formes complementàries de pastoral, com sempre s'ha fet. Això, sumat a la classificació funcional dels diversos tipus de parròquies, abans insinuada, permetria, entre altres coses, que els pastors poguessin discernir la seva vocació pastoral i realitzar-la sense pertorbar les comunitats o subordinar-les a les seves peculiaritats personals.

Tant de bo la reflexió pastoral sobre la Parròquia que ha estat feta a Madrid, des de la perspectiva de tot l'Estat, pogués ser represa i aprofundida en l'àmbit català. Seria una manera de començar a pensar també en una necessitat inajornable: l'elaboració del mapa pastoral de Catalunya.

CATALUNYA

El Parlament balear reivindica més català a la TV

Els portaveus de l'Entesa de l'Esquerra de Mallorca-Partit Socialista de Menorca i del Grup Mixt, Joan F. López Casesnoves i Carles Ricci, respectivament, van acusar el PSOE d'adoptar una política contradictòria pel que fa a la televisió. Els socialistes balears han presentat una proposta que demana més presència informativa de les Illes en la programació de TV3 i de TVE Sant Cugat, mentre la direcció de RTVE ha decidit substituir a les Illes la TVE Sant Cugat en català per la programació espanyola en castellà de la Segona Cadena.

López Casesnoves va parlar, a la reunió de la comissió de política cultural del Parlament balear, de "colonització cultural" i va lamentar el silenci del PSOE en aquesta qüestió. En aquest sentit, els diputats nacionalistes van re-

cordar que el Parlament de les Illes Balears va acordar per unanimitat dirigir-se a la directora general de l'ens públic RTVE Pilar Miró, demanant que es puguin veure tant la segona cadena de Sant Cugat com la segona cadena de Madrid. Miró va demanar 380 milions de pessetes per instal·lar la xarxa tècnica necessària per atendre aquesta sol·licitud.

L'Obra Cultural Balear, impulsora de la recepció de TV3 a les Illes, ha iniciat una mobilització cívica per aconseguir que el tercer canal de TVE per a Catalunya no tan sols es pugui rebre a les Illes, sinó que esdevingui un canal televisiu per a tota l'àrea lingüística.

El vi novell empordanès d'enguany és de gran qualitat

El vi novell de l'Empordà del 1988, de la denominació d'origen Empordà-Costa Brava, és un dels millors dels últims anys i s'assembla al de la collita del 1982, segons van manifestar els experts en presentar-lo oficialment a Figueres. El vi d'enguany va ser qualificat

per Eduard Puig Vayreda, president de l'Institut Català de la Vinya i el Vi (Incavi), com "un vi molt aromàtic, ple i ben constituït, molt bo, tant com a vi jove com a vi per guardar; aquest any, fins i tot és superior als seus equivalents del Rosselló". La collita del vi empordanès d'enguany ha minvat gairebé un 20 per cent, en comparança amb la de l'any passat.

ESPANYA

La Telefònica començarà a pagar impostos locals

Telefònica haurà de pagar anualment a les corporacions locals i diputacions provincials un percentatge de 1,9 i un 0,1 per cent, respectivament, dels ingressos bruts procedents de la facturació de cada municipi i demarcació provincial, segons un real decret que publicarà el "Butlletí Oficial de l'Estat" (BOE).

Es consideren ingressos bruts

d'explotació per facturació de la Companyia Telefònica a cada terme municipal o demarcació provincial, entre d'altres, els obtinguts per servei telefònic, incloent la utilització de cabines i locutoris i els serveis mòbils, terrestres i marítims.

Telefònica va manifestar la seva satisfacció per la decisió del Govern d'aprovar en un pròxim Consell de Ministres un nou sistema de tributació per a aquesta companyia.

El nou sistema, segons la Companyia Telefònica, suposa una normalització del règim tributari de la companyia i facilitarà la gestió dels impostos locals i farà possible l'aplicació dels beneficis fiscals que preveu el règim general per a societats, segons fonts de la companyia que presideix Luis Solana.

MÓN

Els japonesos, grans compradors d'obres d'art espanyoles

Les obres d'art constitueixen un dels principals productes que Espanya exporta al Japó. En total, els japonesos importaren obres d'art espanyoles, particularment pintures, l'any 1987 per valor de 27 milions de dòlars, que equivalen a més de 3.300 milions de pessetes. Aquesta xifra representa un increment de gairebé un 200 per cent pel que fa a l'any anterior, en

què aquestes compres japoneses s'elevaren a 9,5 milions de dòlars.

Aquest important augment obeeix a l'interès que desperta actualment l'art occidental a la societat japonesa i en particular a l'important increment de beneficis que registren les grans companyies. La seva estratègia no és res més, segons sembla, que considerar l'adquisició d'obres d'art com una inversió més.

Les obres d'art, junt amb els productes químics orgànics i l'alumini i els seus derivats constitueixen les principals exportacions espanyoles al Japó l'any 1987 i el seu valor assolí la xifra de 86 milions de dòlars que equivalen a més de 10.500 milions de pessetes.

Segons les dades estadístiques de comerç exterior del JETRO (Japan External Trade Organisation) les importacions procedents d'Espanya assoliren l'any 1987 un total de 454,6 milions de dòlars, dels quals el 78% procedien de la Península i les Balears i la resta de les Canàries i Ceuta i Melilla.

Divuit persones executades a l'Iran

Divuit persones, de les quals vuit eren religiosos pròxims a l'ayatol·lah Montazeri, designat com a successor de l'imam Khomeini, van ser executades la setmana passada a l'Iran en el marc d'una onada de repressió en la qual també van ser detingudes cent persones més. Una de les personalitats executades és l'ayatol·lah Fathollah Oummid Nadjafabadi, antic diputat del Parlament, així com deu ex-parlamentaris més.

AVISOS I COMUNICATS

• **Teologia i Humanisme.**— (PP. Dominics) Schola Catechética Bíblica.— Les classes d'aquest mes de desembre tindran lloc els dies 13, 14 i 15. Les impartirà el professor P. Fabián Puerto o.p. sobre el tema: "La dona en l'Antic Testament". Hora: les 19,30 h. Lloc: Sala Penyafort, c/ Bailèn, 10. Per més informació: Tel. 246 33 00.

• **Unió Eucarística Reparadora.**— El diumenge, dia 18 de desembre, tindrem la convivència de Fi d'Any, dirigida per Mn. Francesc de P. Sala. Al matí començarà a les 10,30, i a la tarda a les 4,30, i acabarà amb la celebració de l'Eucaristia. Les que desitgin quedar-se a dinar cal que ho comuniquin amb antel·lació. Lloc: Mare de Déu de la Salut, 26. Tel. 213 01 82.

• **Curs d'Espiritualitat.** 1988.— El proper dilluns, dia 12, el P. Jaume Roig del Campo s.j. començarà el tema: "EL EVANGELIO DE LOS ICONOS", a desenvolupar durant els següents dies 13, 14 i 15. Les sessions seran il·lustrades amb diapositives. Horari: de 19 a 20,45. Informació i inscripcions: Institut de Teologia de Barcelona. Secretaria. Diputació, 231 (edifici del Seminari). Tel. 254 19 63. De 17,30 a 20,30.

• **TROBADA ECUMÈNICA DE PREGÀRIA.**— Pel restabliment del Drets Humans conculats. Dia 16 de desembre, a 1/4 del 9 del vespre, a la Parròquia de Santa Anna. Organitza i convoca: ACCIO

DELS CRISTIANS PER L'ABOLICIÓ DE LA TORTURA (A.C.A.T.).

• **CONCERT DE NADAL.**— Dissabte, dia 17 de desembre, a les 10 del vespre, a la "SALA MARIONA", de Mosqueroles (Baix Montseny), a càrrec de la CORAL BRIANÇÓ, de Sant Celoni. Director: Andreu Ferrer. Entrada gratuïta. Organitza: Parròquia de St. Martí de Mosqueroles.

• **Poema de Nadal d'en Josep Mª de Sagarra.**— Amb motiu de les festes nadalenques, tindrà lloc el dissabte, dia 17 de desembre, a les 20 h., a la Parròquia de la Concepció, c/ Aragó, 299, la recitació musical del Poema de Nadal d'en Josep Mª de Sagarra, a càrrec de la Coral SOM de Barcelona, rapsode, orgue i flauta. Entrada lliure.

• **Una casa d'oració a Tabbha (Israel).**— A Tabbha (Israel), junt al "Primat de Sant Pere" a Galilea, els franciscans de la Custòdia de Terra Santa ofereixen una casa per a joves de 18 anys en amunt, grups reduïts que vulguin experimentar vivències cristianes visitant pam a pam el país de Jesús. Els pares de la Custòdia atenen materialment i espiritualment aquests pelegrins d'excepció, durant les tres setmanes o un mes de permanència allí. Els interessats poden acudir a "L'Equip Juvenil Eclesial" (EJE), c/ Muntaner, 91, 2, 2^a, de Barcelona, tel. 205 66 60, on rebran tota mena d'informació.

• **Joves! EKUMENE.**— Obra Missionera Seglar, us ofereix: PELEGRINAR a Santiago de Compostel·la, a l'encontre amb el Papa, els dies 19-20 d'agost del 1989. FORMAR part d'una Escola de Pregària. Som en un procés de futur i Crist ens urgeix. Tel. 318 53 01.

• **"Una alegria que no passa".**— És el títol de la xerrada que la M. Aurora Royo R.J.M., donarà el dilluns 12 de desembre, a les 5,30 de la tarda, a la Residència de les Esclaves del Sagrat Cor, c/ Mallorca, 234.

RECES PER A RELIGIUSES.— Casa d'Espiritualitat de MARIA REPARADORA. Carrer Emancipació, 33. Tel. 212 69 00. Diumenge 18 de desembre. Dirigeix: P. Ramon M.ª Setó, C.M.F. Començarà a les 10,30 del matí. S'agrairà a les Religioses que vulguin quedar-se a dinar ho avisin amb antel·lació.

COL·LEGI DE RECTORS DE BARCELONA.— El dimarts, dia 13, a les 11'30 del matí, tindrà lloc la trobada habitual del Col·legi de Rectors de Barcelona, a la Capella de l'Arquebisbat. Mossèn Valentí Balaguer, rector de la Parròquia de la Mare de Déu dels Desemparats, de l'Hospitalet, farà una exposició-comentari del recent Congrés sobre "Parròquia i evangelització", celebrat a Madrid per iniciativa de la Comissió Episcopal de Pastoral. La sessió és oberta, també, als qui no són socis del Col·legi. Els assistents rebran un resum de les conclusions de l'esmentat Congrés.

(Ve de la pàg. 3)

un deure que només serà atès dignament si, des de l'acceptació i la veneració de l'Església divina, demanem perdó a Déu i als germans per les nostres infidelitats, pels nostres pecats.

Els nostres joves necessiten obrir-se a la plenitud del Do de Déu.

No el deformem sota l'aparença de renovar-lo. No el canviem per una altra cosa, com si això fos una exigència de la nostra creativitat.

Jo diria que l'amor al Papa en tant que Vicari de Jesucrist, l'amor a l'Església-Institució —l'única que existeix en aquest món— i l'amor a Maria, mare de l'Església i mare nostra perquè és mare del Fill de Déu fet home, són com tres signes que la renovació de l'Església va per bon camí.

Trobada de la joventut mundial, els dies 19 i 20 d'agost del proper any

300.000 joves aniran a Santiago per estar amb el Papa

El proper agost, el Papa viatjarà novament a Santiago de Compostel·la. Els preparatius per aquest singular esdeveniment religiós entren en la seva fase intensa. La Xunta de Galícia es va comprometre formalment a realitzar les inversions necessàries per assegurar l'èxit del viatge, els dies 19 i 20 d'agost de l'any que ve, per la trobada de la joventut mundial.

La ciutat de l'Apòstol fou escollida per a la propera visita papal pels seus mèrits històrics i els treballs preparatoris actuals necessitaran una intensificació en els propers mesos entre Roma, la diòcesi compostel·lana i la Conferència Episcopal Espanyola, a més de les institucions civils i militars compromeses. Uns 300.000 joves aniran a Santiago per estar amb el Papa, que arribarà a Compostel·la a primera hora de la tarda del 19 d'agost proper i romandrà a la ciutat durant vint-i-quatre hores.

Intens programa previ

Sa Santedat Joan Pau II mantindrà una trobada amb joves d'arreu del món el dia 19 a la tarda i celebrarà una missa el dia 20 al matí. El Papa anuncia formalment la seva visita a Santiago el Diumenge de Rams passat i féu una crida a tots els joves europeus i del món durant la seva recent visita a Estrasburg. Joan Pau II s'allotjarà durant la seva estada a Santiago en la palau arquebisbal, i els joves que arribin a la ciutat de l'Apòstol ho faran en instal·lacions de l'Església, col·legis i altres edificis de l'Estat, campaments que s'habilitaran a les rodalies de

la ciutat i en diversos establiments de la ciutat de la Corunya.

Durant els darrers mesos, la comissió encarregada de supervisar la visita va mantenir reunions a Roma amb el Pontifici Consell per als Laics.

El programa previ a la visita de Sa Santedat el papa Joan Pau II a Compostel·la començarà una setmana abans de la seva arribada, amb un fòrum internacional de la joventut que se celebrarà entre els dies 13 i 15 d'agost de 1989 i reunirà uns 250 dirigents de moviments catòlics d'arreu del món, que discutiran els grans problemes que afecten als joves i proposaran respostes per a la seva solució amb vistes a l'any 2000.

El dia 15 de celebrarà a la plaça de l'Obradoiro un acte d'acollida als pelegrins, amb una missa oficiada per l'arquebisbe compostel·là, monsenyor Antonio María Rouco Varela. Posteriorment se celebraran una sèrie d'actes sota la denominació genèrica "Galícia acull els pelegrins" i "Comença la festa juvenil amb Joan Pau II". Els dies 16, 17 i 18 se celebrarà la Setmana prèvia, amb actes culturals, religiosos, taules rodones, dansa i música, en nombre total si-

La presència de Joan Pau II a Santiago de Compostel·la el 9 de novembre de 1982, amb motiu de la seva visita a Espanya, fou de les més entusiastes i massives. En la foto el Papa rep l'ofrena de dos joves gallescs

multani d'uns 260 actes, tots ells a Santiago.

Pel seu propi desig, el Papa recorrerà també, a peu, la part final del camí de Santiago,

acompanyat d'un nombre limitat de joves. Sa Santedat Joan Pau II insistí reiteradament que les jornades a celebrar a Santiago tenen una sig-

nificació més enllà de la seva simple presència, que ve a ser, remarcà, la d'un pelegrí més.

A.L.A.

FILTRANT LA NOTÍCIA

La pau a Terra Santa, un interrogant

El Consell de les Esglésies d'Orient Mitjà en una Carta Circular ha demanat a les Esglésies d'Occident "que donin suport total a la ONU en la solució conflictiva de Palestina, que comporta la retirada dels jueus de tots els territoris ocupats, i l'aplicació dels drets dels palestins a l'autodeterminació". La Carta fa també una al·lusió directa a les Esglésies d'Occident que "amb el seu silenci han justificat i acceptat —diu— la sacralització de l'Estat israelià que ha comés tantes injustícies contra el poble palestí". Acaba el document amb una crida a tots els cristians del món "perquè rebutgin tota doctrina que impliqui la superioritat d'un poble particular sobre els altres dins la comunitat humana creada per Déu."

Per altra banda, monsenyor Lutfi Laham, Vicari patriarcal catòlico-malquita de Jerusalem, ha manifestat a la televisió suïsa la seva joia per la proclamació a Alger d'un nou Estat palestí independent, i la seva esperança perquè la pau retorni a Terra Santa.

Les dues notícies plantegen interrogants. Certament que l'autoritat del Consell de les Esglésies d'Orient Mitjà obligava a donar més importància i publicitat a la seva Carta Circular, de la qual poca referència n'han fet els mitjans informa-

tius. Però el document és ambigu en punts tan fonamentals com, per exemple, quan reclama els drets dels palestins i no fa cap al·lusió als possibles drets dels jueus. Se silencia també la repetida proposta de la Santa Seu —des de Pius XII i Pau VI— a un estatut internacional per la ciutat de Jerusalem, que salvaguardés els drets i les llibertats de les grans religions allí presents. No es menciona tampoc l'eficaç obra social i assistencial de la Custòdia de Terra Santa dels franciscans —que representa l'Església catòlica— a favor dels refugiats palestins.

Un "misteri de dolor" ha estat sempre Terra Santa, que essent antiga terra promesa i on pels cristians nasqué i morí el Príncep de la pau, ha estat al llarg de la història, i continua essent avui, escenari d'odis, de venjances, de guerres cruels i de vessament de sang innocent. I això per motivacions racials i religioses. Un nou Estat palestí —si es du a terme— serà factor de pau al drama àrab-israelià? I en aquestes circumstàncies augmentarà el diàleg, respecte i solidaritat entre les grans religions de l'Orient Mitjà? Són interrogants.

FRANCESC GAMISSANS

CONSELL REGULADOR DE LA DENOMINACIÓ D'ORIGEN TERRA ALTA

El proppassat dia 6 d'aquest mes, va ser inaugurat a Gandesa el Monument al Vi dintre d'uns actes duts a terme durant la Festa del Vi Nou de la Terra Alta per tots els Cellers inscrits en el Consell Regulador.

El Monòlit està voltat per tants ceps com pobles té la zona, ceps que plantaren cada batlle corresponent.

Un acte certament fet amb molta il·lusió per promocionar i enaltir els vins de la Terra Alta en el futur.

EL VATICÀ DIA A DIA

El Papa va rebre el cantant Harry Belafonte

El papa Joan Pau II va rebre en audiència privada, el cantant nord-americà, Harry Belafonte, actualment de gira artística per Itàlia per protestar contra la política de segregació racial a Sud-Àfrica. El Papa, que va conversar amb el cantant de color durant uns deu minuts va rebre Belafonte en una sala d'audiències de l'aula Pau VI del Vaticà, on celebra l'audiència pública dels dimecres.

Bisbe francès favorable a l'ordenació d'homes casats

El bisbe d'Evreux, Jacques Gaillet, va proposar en l'última assemblea episcopal francesa, el passat 22 d'octubre, que els homes casats puguin accedir al sacerdoci, segons publica el setmanari *Testimonio Cristiano*. El problema creat per la disminució de vocacions, va dir el bisbe, aconsella un canvi per respondre a les necessitats dels cristians. Per al 1995 s'espera que el nombre de sacerdots sigui de 20.000 en l'Església catòlica de França, dues vegades menys que fa trenta anys. Per contrarestar aquesta manca de sacerdots, l'Església francesa permet les assemblees dominicals en absència de sacerdots, de les quals hi ha 2.100 en tantes altres parròquies de França.

Corea: L'olimpiada de la fe cristiana

Quan ja s'extingiren els reïssos dels Jocs Olímpics de Seül, resulta oportú, sobretot per als cristians, recordar els rècords del cristianisme a Corea del Sud, en els últims decennis. El primer bateig se celebrà l'any 1784 i des de llavors les comunitats cristianes es desenvoluparen en la clandestinitat, sota duríssima persecució, pràcticament sense sacerdots, fins a l'any que es concedí la llibertat religiosa.

Des d'aquestes dates i sobretot després de la guerra mundial, malgrat imenses dificultats, el creixement del cristianisme al país pot considerar-se com una admirable olímpada de la fe. Avui els catòlics són aproximadament dos milions i mig en una població de 43 milions d'habitants. Anualment s'administren 100.000 baptismes d'adults, l'assistència a la missa dominical se situa entre el 70 per cent i el 80 per cent. Hi ha 14 diòcesis i quatre seminaris amb 1.118 seminaristes. Anualment, els nous sacerdots són entre 110 i 130. Els seminaristes entren al seminari entre els 22 i 28 anys.

El problema més anguniós de l'Església és l'escassetat de missioners davant la sorprenent xifra de les conversions d'adults, segons ha declarat el secretari de la Conferència Episcopal. Mentre al Japó les conversions són escassíssimes, a Corea del Sud són una

onada incontenible. L'Església de Corea, ha dit el cardenal Kim, de Seül, és "com un infant que creix massa depressa".

A Àsia, l'Església de Corea del Sud està batent tots els rècords de conversions, però necessiten amb urgència missioners i missioneres.

Roma: Més de 26.000 institucions sanitàries en el Tercer Món

L'Església del Tercer Món expressa la seva solidaritat amb els més pobres de la terra mitjançant la creació i direcció de 713 leproseries; 2.800 orfenats; 1.179 llars per a minusvàlids i ancians; 6.190 dispensaris; 2.063 hospitals i 2.139 llars per a infants. L'Església del Tercer Món, amb la solidaritat del DOMUND, principalment, ofereix els seus serveis d'assistència sanitària i caritativa-social en un total de 26.200 institucions.

La creació d'un Estat palestí, esperança per als catòlics

Monsenyor Lutfi Laham, vicari patriarcal catòlico-melquita de Jerusalem, ha declarat a la Televisió Suïssa Francesa la seva alegria per l'anunci del nou Estat palestí i la seva esperança en un diàleg fraterno perquè la pau arribi aviat a Terra Santa. Va ser el 15 de novembre a les zero hores GMT que el Consell Nacional Palestí (CNP) va anunciar la creació d'un Estat Palestí. Les banderes palestines han estat desplegadas a Jerusalem-Est. Contràriament, a Israel, qualsevol palestí que surti amb la seva bandera serà condemnat a 5 anys de presó.

L'Associació Suisso-Palestina també s'ha alegrat per la proclamació de l'Estat palestí amb l'avantatge de ser un estat "laic". L'Associació invita el Consell Federal a reconèixer l'Estat de Palestina.

Finlàndia: S'avança en el diàleg entre catòlics i ortodoxos

La Comissió Mixta Internacional per al diàleg teològic entre l'Església catòlica romana i l'Església ortodoxa ha aprovat un document comú sobre "El sagrament de l'orde en l'estructura sacramental de l'Església", al final de la V sessió plenària de la Comissió que s'ha reunit al monestir de Valamo, Finlàndia. Els membres de la Comissió han estat hostes del monestir i de l'Església ortodoxa de Finlàndia.

En concloure la sessió plenària, es va decidir el tema que serà objecte del pròxim document comú: "Conseqüències eclesiològiques i canòniques de l'estructura sacramental de l'Església. Conciliaritat i autoritat en l'Església". El tema s'analitzarà amb motiu

de la pròxima sessió plenària, a Múnic, Baviera (República Federal d'Alemanya), el 1990.

Vint-i-dos membres ortodoxos i 25 catòlics sobre 55 que integren la Comissió, eren presents a la trobada de Finlàndia, dirigit pels dos co-presidents de la Comissió, Sa Eminència Stylianos, arquebisbe greco-ortodox d'Àustria i Sa Eminència el cardenal Johannes Willebrands, president del Secretariat per a la Unió dels Cristians (Vaticà). Delegacions de catorze esglésies ortodoxes són membres de la Comissió.

Finlàndia: Teòleg luterà convertit

Seppo A. Teinonen, de 64 anys, catedràtic de Teologia Dogmàtica luterana, a la Facultat d'Helsinki, i durant 10 anys secretari general del Consell Ecumènic de Finlàndia, ha estat rebut recentment a l'Església catòlica.

Va participar com a periodista, i més tard, com a delegat observador luterà al Vaticà II.

Els actuals bisbes luterans de Finlàndia i uns dos mil a tres mil professors de religió estatals i catequistes de les parròquies luteranes finlandeses són antics deixebles seus.

La decisió de l'Església luterana "d'ordenar" dones li ha semblat una tragèdia mancada de qualsevol suport bíblic i eclesial.

"Ara, diu, jo m'he acollit a l'Església mare de l'Església luterana."

Considera difícil assenyalar les circumstàncies que pesaren més en la seva conversió. Posa l'origen en el Vaticà II, la literatura teològica catòlica i persones —bisbes i teòlegs— que ha conegut en l'Església catòlica. El més important, la Santa Missa. "No he pogut viure sense la Santa Missa".

Àrab Saudita: 400.000 catòlics sense sacerdot

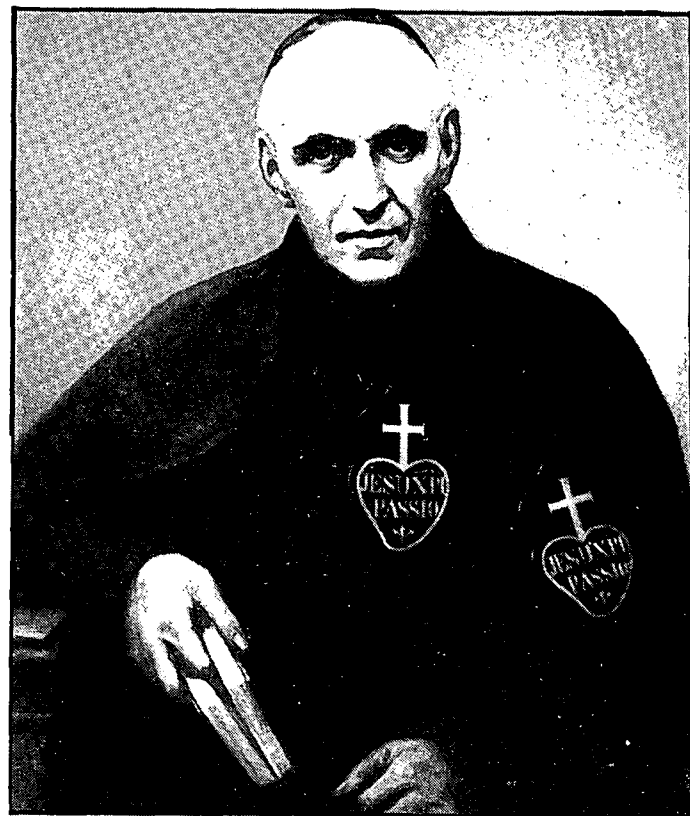
Uns quatre-cents mil catòlics viuen actualment a Àrab Saudita sense que les necessitats religioses puguin ser ateses per cap sacerdot. La immensa majoria dels catòlics —sobre 300.000— són filipins.

La legislació del país prohibeix la construcció de llocs de culte i tot tipus de manifestacions religioses no musulmanes. S'adverteix una major rigidesa de les autoritats per a tota expressió cristiana i s'atribueix la mateixa influència dels moviments fonamentals islàmics.

Hongria: Taizé organitza per al pròxim abril una trobada est-oest de joves

PECS.— Per primera vegada, la comunitat monàstica de Taizé (França) ha estat invitada per preparar una

Bernardo M. Silvestrini

Bernardo Maria Silvestrini (1831-1911), religiós passionalista beatificat pel Papa el passat dia 9 d'octubre. En el seu discurs al Capítol General dels Passionalistes, Joan Pau II va dir: "Estic content per poder incloure el proper diumenge, en el catàleg dels beats, dos pares passionalistes, Bernardo Maria de Jesús i Carles de San Andrés."

trobada europea est-oest de joves del 28 al 30 d'abril a Pecs, al sud d'Hongria, segons ha anunciat el bisbe d'aquesta ciutat.

Fundada l'any 1943 pel Germà Roger Schutz, que aquest any ha rebut el premi per a la pau atorgat per la UNESCO, la comunitat de Taizé treballa per a la reconciliació i la pau. Aquests últims anys, la comunitat ha organitzat grans trobades ecumèniques de joves de diferents ciutats del món, reunint milers de participants.

Es tracta de la primera trobada internacional d'aquest tipus organitzada per Taizé en un país socialista. Les precedents trobades han tingut lloc a nivell nacional a la RDA i a Polònia: Els joves seran acollits per les parròquies de la ciutat. Es reuniran per les pregàries en comú a les esglésies al voltant del bisbe de Pecs, monsenyor Jozsef Cserhati, del Germà Roger, i d'altres germans de la comunitat.

Pakistan: un sacerdot catòlic candidat al Parlament

KARACHI.— Per primera vegada al Pakistan, un sacerdot catòlic és candidat per a un lloc a l'Assemblea nacional del país. El pare Rufin Julius és un dels 28 candidats encara en lluita pels quatre llocs atribuïts als cristians en el Parlament en les eleccions del 16 de novembre.

Deu llocs són reservats a les minories de l'Estat en el Parlament pakistanès, quatre per als cristians, quatre per als hindús, un per als budistes i un per als sikhs i a vegades un als admadiyas, un grup islàmic els partidaris del qual són des del 1974 no-musulmans per decisió del Parlament.

Els 200 escons del Parlament restants es compartiran entre els diferents partits islàmics. Els pakistanesos són en un 97 per cent musulmans; els cristians per la seva part formen una petita minoria de l'ordre del 1,4 per cent.

Lituània: Publicació d'un periòdic religiós

Per primera vegada des de l'annexió de Lituània per la Unió Soviètica, l'any 1940, un periòdic religiós s'ha publicat en aquesta república bàltica amb majoria catòlica. La nova publicació es diu "The World of Faith" (El

món de la fe). Serà editada per l'Associació cristiana de Lituània que reuneix els sacerdots catòlics i protestants i laics. Com anunciava el dissabte 5 de novembre Ràdio Vaticana, la notícia fou donada per telèfon al Centre d'informació lituà a Nova York per Bogusis, portaveu de la Lliga per a la Llibertat de Lituània.

Crítica de l'islam com a religió de l'Estat

També els musulmans expressen inquietud. Un erudit bengalès, el doctor Sharif, va declarar: "Fer de l'islam la religió de l'Estat, és condemnar els no musulmans a ser els ostatges, i les dones a ser presoneres en la seva pròpia casa. La televisió, el cine, elements essencials de la vida moderna, van ser considerats com la font de tots els pecats. La democràcia, l'educació i el pensament dels filòsofs contemporanis seran il·lícits".

Nicaragua: la policia sandinista impedeix celebrar missa a un sacerdot

El pare Bismarck Carballo, portaveu del cardenal Miguel Obando i director de Ràdio Vaticana, es queixava d'haver estat impedit per la policia sandinista de celebrar una missa per les víctimes i perjudicats de l'huracà Joan, refugiats a Managua. El sacerdot va recordar que els refugiats els quals volia visitar es troben a la seva parròquia i ha preguntat al govern si volia allotjar-los "en els hotels o a les presons".

Bèlgica: Col·loqui sobre moral

CHARLEROI.— Quins són els fonaments de la moral? La consciència? La llei? Els valors? Un col·loqui organitzat a Charleroi a partir del lliure-testament de Charles Lefebvre, "Impossible felicitat?", permeté abordar la qüestió. Aquest col·loqui va ser posat en marxa per la Facultat Oberta Religiosa i Laïcitat (FOREL) en el Centre universitari de Charleroi (CUNIC). Es desenvolupà el dissabte 26 de novembre. Els participants escoltaren les intervencions de Robert Joly, Gerard Mahon (teòleg de Lille), Marcel Voisin i Philippe Webwr.

Instantània històrica

"Vosaltres sou un poble pacífic i amic", va declarar el Papa Joan Pau II a la seva arribada a Gaborone, capital de Botswana. Aquest país africà és de 1.130.000 habitants, dels quals només 45.000 són catòlics.

TORTOSA

Primeres Jornades de Pastoral de la Salut

“No hi ha malalties sinó persones malaltes”

TORTOSA.— Fa poc la Delegació Diocesana de Pastoral de la Salut va organitzar les Primeres Jornades sobre aquest tema a la Diòcesi. Els objectius d'aquests dies eren: sensibilitzar els cristians sobre aquesta tasca de la Pastoral i despertar iniciatives de treball en aquest camp.

Tinguérem diverses xerrades. Què és la Pastoral de la salut? a càrrec de Marcel·lí Carreras, Coordinador del Secretariat Interdiocesà de la Pastoral de la Salut, que tractà de sensibilitzar-nos dient-nos que en aquest camp no s'ha d'incloure solament el malalt sinó també els familiars que l'acompanyen, ja que en moments de sofriment i malaltia potser necessiten ells més ajut que el mateix malalt; també destacà una idea molt important: no hi ha malalties sinó persones malaltes.

Una altra xerrada ens la donà Miquel Martín, germà de Sant Joan de Déu, i tractà sobre “el servei religiós dins l'hospital”. La seva experiència ens donà a grans trets, idees per fer un bon ús d'aquesta pastoral a les nostres paròquies i hospitals.

La tercera xerrada ens parlà

Els assistents tingueren en tot moment allò que va dir el Senyor: “Tot allò que feïeu als altres a mi m'ho feïeu”

del “Voluntariat”, és a dir, una colla de cristians compromesos a ajudar el malalt i el servei religiós dintre i fora de l'hospital.

Aquestes hores es concloueren amb la celebració de l'Eucaristia, presidida pel nostre Bisbe, el qual ens encoratjà a treballar profundament en aquest camp.

No voldríem acabar aquestes

ratlles sense agrair a Na Diana Lluch, ex delegada diocesana de pastoral de la salut, el seu treball durant els darrers anys i gràcies a la qual han estat possibles aquestes jornades.

I recordeu: “Tot allò que feïeu als altres a mi m'ho feïeu...” diu el Senyor.

C.

ESGLÉSIA I ESCOLA

Consells Escolars: ¿tots iguals?

No m'ho sé explicar: ¿per què quasi tots els periodistes que ara informen sobre la renovació dels Consells Escolars s'imaginen que aquests òrgans de govern col·legiat són iguals a tot arreu?

No voldria exagerar. A Catalunya prop de la meitat dels alumnes d'ensenyament obligatori cursen els estudis a escoles d'iniciativa privada que han accedit al règim de concerts amb l'Administració educativa. Segons la legislació vigent, aquestes escoles col·laboren, igual que les de titularitat pública, en la prestació del “servei públic de l'educació”. Així ho afirma la LODE.

Doncs bé, totes aquestes escoles “privades” tenen els respectius Consells Escolars, com els centres públics. Però no són “escoles públiques”, sinó privades, i mantenen totes les característiques d'aquests tipus de centres docents.

En concret, els qui han estudiat la legislació vigent saben que els Consells Escolars dels centres privats concertats són diferents dels Consells Escolars dels centres públics, tant pel que fa a la composició —nombre i qualitat dels membres respectius— com pel que fa a les atribucions.

La raó d'aquesta diferència ja és coneguda: en els centres privats concertats el Consell Escolar complementa —no substitueix— els altres òrgans de govern del centre i, en particular, el Titular, que té la facultat de dirigir-lo. Aquesta circumstància no té paral·lel en els centres públics.

Si les coses són tan clares, ¿per què alguns periodistes que informen sobre el tema en parlen com si tots els Consells Escolars fossin iguals, és a dir, com si tots tinguessin els mateixos membres, les mateixes competències i, per tant, els mateixos problemes?

En tractar aquests temes, la primera cosa que els periodistes haurien de fer és distingir. Perquè, si no ho fan, desorienten a tots els lectors que no tenen ocasió de recórrer a altres fonts d'informació. El resultat és fàcil d'imaginar: a l'escola de llurs fills reben una informació diferent. Qui té raó? Alguns fins i tot arriben a creure que a l'escola els enganyen: “Però si ho he llegit al diari...”

Han transcorregut dos anys des de la constitució dels primers Consells Escolars, i ara tenim ocasió de fer-ne una avaluació serena i objectiva. Però abans cal saber quines són les característiques d'aquests òrgans de govern: tant dels Consells Escolars dels centres públics com dels Consells Escolars dels centres privats concertats.

Com en tantes altres coses, els mitjans de comunicació poden prestar un bon servei a tothom. Però, si us plau: que la informació sigui completa.

FRANCESC RIU

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

ORGANISTA-concertista especialista en J.S. Bach cerca promoció o sponsor per a concerts o recitals d'orgue a catedrals, esglésies, oratoris. Dispost a viatjar. Tel. 339 15 82 de 10 a 12 nit.

ESTUDIANT d'òptica desitja treballar en òptica o taller de muntatge. Experiència públic. Jordi. Tel. 237 70 24 de 2 a 5.

SR. desitja relacionar-se amb Srta. 40-50 anys prov. Tarragona. Fins matrimonials. Tel. 977/ 23 64 61 de 9 a 10 nit.

SENYOR desitja relacionar-se amb Srta. 40/50 anys. Fins matrimonials. Tel.: (977) 23 64 61 de 9 a 10 de la nit.

VIDUA sense fills desitja senyor fins matrimonials. Tel. 240 67 85. Nits.

ES NECESSITA Sra. o Srta. per a tenir cura d'infants i ajudar un xic la casa. Tel. 246 64 27 i 246 52 01.

BIÒLEG 26 anys desitja conèixer estudiant farmàcia o farmacèutica catòlica, fins matrimonials. Apartat de correus 3085 sucursal 3 - 08080 Barcelona.

LLOGO habitació 2 llits a 2 Sres. dret cuina, dutxa, rentadora. 25.000. Les 2 cristianes. Informes. T. 424 20 26 tots els dies de 10 a 12 i de 18 a 21 hores.

CASA per sis-nou persones a l'Empordà. Estada de dies o setmanes. Moblada i cuina equipada. Tel. (972) 79 80 08.

S'OFEREIX habitació sols dormir i dret a cuina a Srta. formal amb informes. C/ Calabria a 50 m. Metro Rocafort. Tel. 424 19 25 de 4 a 5 piso nuevo.

NECESSITARIA Sra. neteja, un matí la setmana. Tel. 254 13 34.

MATRIMONI necessita persona a tot estar. Tracte familiar. Tel. 203 06 16.

DESITJO ampliar col·lecció calendaris butxaca. Envieu a Pilar Agorreta Tena, c/ Riera de Sant Miquel, 75, 1r, 1ª - 08006 Barcelona. Gràcies.

VIDUA 51 anys voldria tornar-se a casar per refer la seva vida. Tel.: 779 07 49.

PROFESSORA d'E.G.B. i Psicòloga dona classes i recuperació. També català i adults. Preus mòdics. T. 253 14 41.

JOVE 40 anys desitja conèixer noia, fins seriosos. Tel. 237 19 25.

MASIA o casa gran de poble llogaria Grup Cristià de vint adults i fills per convivències i lleure. Màxim a 70 Km. de Barcelona. Disposats a millorar la casa. Mercè Sala, c/ Rivadeneyra 6, 7è - 08002 Barcelona. Tel. 302 22 35.

VENDES

VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

API - PLANAS

— Gestió i documentació de vendes de farmàcies i laboratoris.
— Compra-venda i lloguer de finques, pisos, solars i terrenys.
— Hipoteques.
C. BALMES 124, 2n. 2a.
Tel. 215 77 72
08008 BARCELONA

El pare Werenfried ha visitat Catalunya

El passat dia 23 de novembre, amb motiu de la nova visita del P. Werenfried a Barcelona, promesa l'any passat, es projectà la pel·lícula de la nostra Associació “La aventura de la caridad” al col·legi dels Germans Maristes. Hi van assistir 500 persones de Barcelona i altres punts de Catalunya. El P. Werenfried va parlar 20 minuts en català abans de la projecció. Gràcies a les ajudes de tants benefactors es possible portar l'esperança a tants germans necessitats perquè “l'home —com diu el P. Werenfried— és millor del que pensem.”

Per a qualsevol informació per a noves projeccions, donatius, etc. podeu dirigir-vos a: Pau Cazeneuve, Delegació de Catalunya, Trav. de Dalt, 24, ent. 2.ª.

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.ª. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

.....	125 pts.
.....	250 pts.
.....	375 pts.
.....	500 pts.
.....	625 pts.
.....	750 pts.
.....	875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.ª. 08007 - Barcelona

Els cristians gironins volen transformar la societat

BANYOLES.— Els cristians de Girona, participants a la Jornada Diocesana entorn de l'encíclica "Preocupació per la qüestió social" celebrada fa poc a Banyoles, van arribar a les següents conclusions:

"**Reconeixem** que la societat en que vivim té les característiques de pecat social de que parla el magisteri de l'Església.

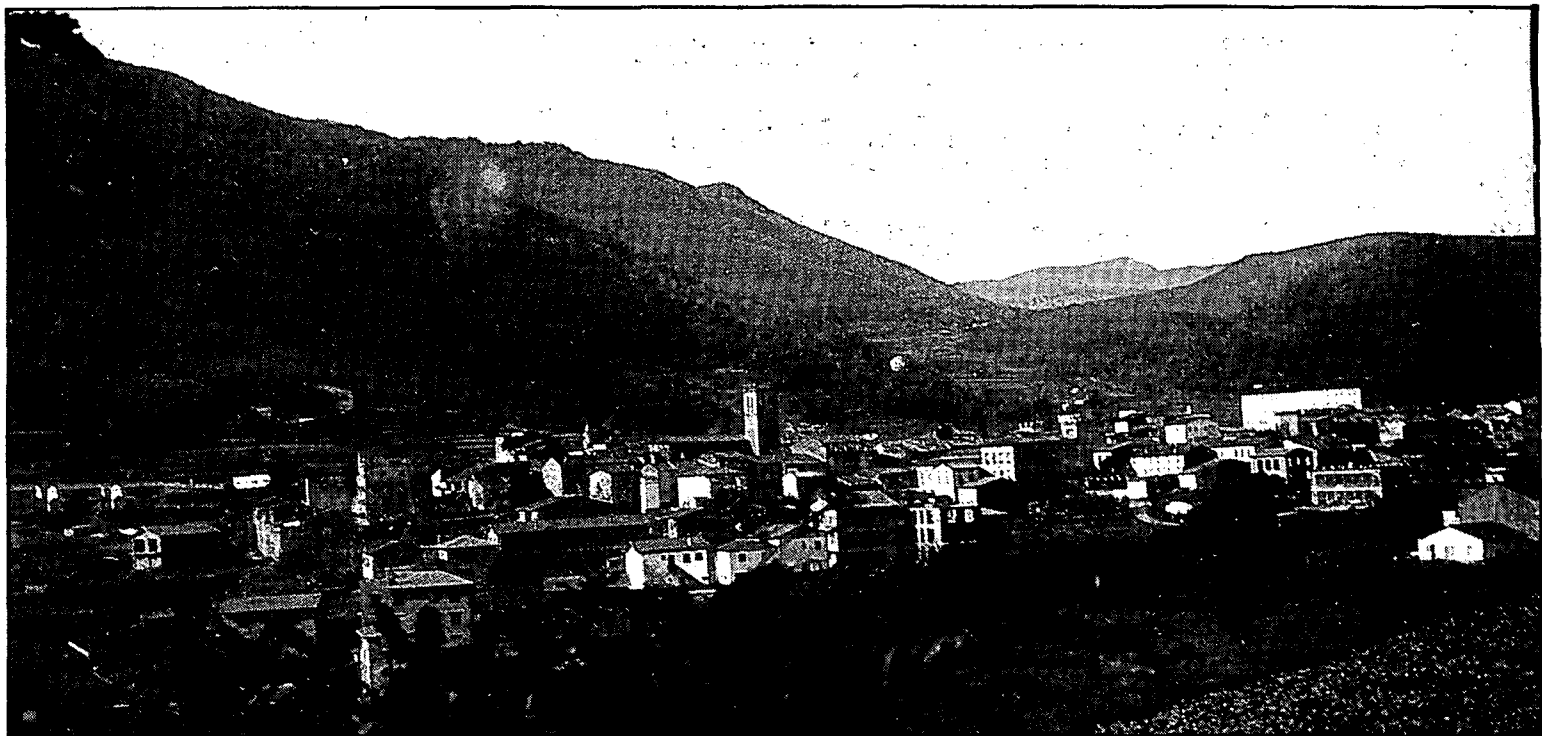
Fidels a aquest magisteri creiem que cal transformar aquesta nostra societat i que això no es pot fer de manera individual sinó col·lectiva, i per tant.

Demanem a tots els cristians de l'Església de Girona que s'incorporin a aquest treball de transformació de la nostra societat aprofitant les instàncies ja existents o creant-ne de noves.

També demanem als responsables de la pastoral diocesana que tinguin present que la lluita per la justícia és un treball essencial de l'evangelització i cal incorporar-lo, per exemple, als plans de formació dels catequistes, als projectes educatius de les escoles religioses, als grups de reflexió i acció que hi ha a la diòcesi."

A la Jornada, hi assistiren 225 persones, de les quals la meitat eren laics i la resta religiosos i sacerdots.

M.C.

Els capellans rurals es van reunir per tractar de la qüestió

El 40 per cent dels pobles no tenen capellà resident

BANYOLES.— Recentment va tenir lloc a la Casa Missió de Banyoles una trobada de capellans que atenen pobles i viles que actualment es troben sense capellà resident i que suposen pels voltants del quaranta per cent del total, és a dir, més d'un centenar de par-

ròquies d'aquest bisbat. A les onze del matí tingué lloc una pregària comunitària i a continuació es féu la presentació del projecte de treball pastoral per a l'atenció pastoral d'aquestes poblacions que consistí bàsicament en la promoció de laics perquè supleixin la manca de

sacerdots en algunes activitats, com la preparació pel baptisme, la primera comunió, el matrimoni i fins la celebració d'alguna litúrgia de la paraula i distribució de l'Eucaristia en certs casos.

Després del dinar de germanor es va posar en comú els treballs fets al matí per grups i es prengueren els compromisos pràctics pel curs present. El problema de les parròquies sense capellà ja s'havia tractat durant els dos últims anys pel consell presbiteral i el consell de pastoral, sense que de moment s'hi vegi una solució immediata ja que cada any disminueix el nombre de sacerdots a causa de les defuncions i secularitzacions i, al mateix temps continua disminuint el nombre de seminaristes.

menaments: Mossèn Joaquim Giol i Aymerich, rector de Sant Miquel de Fluvià, Ventalló, Sant Mori, Vallverella i Vilatorrada.

Mossèn Enric Tubert i Panges, diaca de la parroquia de Santa Maria de Blanes.

Festes de Sant Grau i Sant Galderic

El dia 15 tingué lloc la festa de Sant Grau a la parròquia d'Albons amb un aplec celebrat a l'ermita dedicada a aquest sant. Hi hagué ofici solemne, piscolabis per tothom i sardanes. Igualment a la parròquia de la Tallada se celebrà l'endemà, dia 16, la festa de Sant Galderic, patró dels pagesos de Catalunya, aplegant-se devots de tota la comarca. A les onze hi hagué missa, i després sardanes, dinar de germanor i concert.

M. CABALLE

FETS I CRITERIS

Esclat de puresa

Hem celebrat, aquesta setmana, la festa de la Concepció Immaculada de Santa Maria Verge. És una festa estretament lligada a la devoció i a la pietat mariana del nostre poble.

L'Església ens presenta aquesta festa de la Verge Maria dins del temps d'Advent perquè Ella, la Immaculada, ja és presagi del proper naixement de Jesús.

La Immaculada és tot un símbol de puresa, és per excel·lència una realitat de puresa. Però no és pas una realitat de qualsevol puresa, com la que poden tenir els éssers humans durant un període de la seva vida, com durant la infància o en circumstàncies favorables i ajudats per la gràcia de Déu.

La puresa de Maria és una puresa total i comença en el primer instant de la seva existència en les entranyes de la seva mare, puresa que l'acompanya sempre al llarg de tota la vida terrena i que resprendeix en la seva Assumpció al cel.

La Verge Maria és l'única persona que comença a existir en aquest món sense l'herència del pecat original. Ella és des del mateix inici de la seva existència "la plena de gràcia", com la saluda l'àngel Gabriel dient-li: "Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu" (Lc 1, 28).

Jesús ens redimeix a tots del pecat original i dels altres pecats gràcies a la seva mort i a la seva resurrecció. Jesús redimí la seva mare anticipadament, preservant-la de tota màcula. Podia preparar-se una mare santa i puríssima com és Ella i així va fer-la Immaculada.

Maria Immaculada, la Puríssima, ens crida a tots nosaltres a un esforç de purificació exterior i interior, de les nostres accions, dels nostres pensaments i dels nostres afectes.

És una crida a ser sincers i nets de cor. A actuar sense engany i sense dissimular la veritat, la justícia i l'amor. Quantes classes de corrupció hi ha en la nostra societat i quanta falta hi fan la transparència i l'honradesa d'intenció i d'obra.

Que Maria Immaculada ens ensenyi la interioritat, ens obtingui la disposició a escoltar a tota persona de bona voluntat i a respondre amb paraula sincera.

Que Ella ens mostri el seu somriure, el somriure d'una noia i d'una mare que té el cor net, transparent, sense cap teranyina. Un somriure que és, tot ell, esclat de puresa i d'amor.

RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Nomenaments

La Cancelleria del Bisbat ha fet públics els següents no-

Nadal 1988

Ajuda'ns a ajudar la gent gran.

Donatius:

Plaça Nova, 1
08002 Barcelona
Tel. 301 3550

Banc de Bilbao
Oficina principal
c.c. 75716-5

Banca Catalana
Agència Via Laietana
c.c. 932-48

CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA.

XVII Trobada anual dels Grups d'Oració i Amistat

Un aplec renovador de l'esperit

BARCELONA.— Amb una assistència de més de 500 associats, procedents dels 101 Grups diocesans i d'una vintena de representants dels "GOA" dels Bisbats de Girona, la Seu d'Urgell, Solsona, Tarragona i Vic, comença el dia 20 de novembre la jornada de les 10,30 del matí amb el rès de Laudes i meditació comentada pel Bisbe de Sagorob i fundador dels esmentats "Grups", Dr. Josep M. Cases, sobre "l'amor que Déu ens té i la nostra correspondència" com a fonament de l'eslògan de l'aplec d'enguany: "En un grup que s'estima és fàcil l'oració / En un grup que es prega es fàcil l'amor". Després d'un llarg silenci coronat amb la benedicció del Santíssim, s'obri l'Assemblea amb unes paraules de l'esmentat Dr. Cases. Es llegiren les cartes d'adhesió a la Trobada del Sr. Cardenal-Arquebisbe, Dr. Jubany, del bisbe emèrit Dr. Daulmal, del P. Abat de Montserrat i de diverses comunitats de monges contemplatives, es presentaren els exemplars de la nova edició dels estatuts dels GOA, aprovats l'any passat per la Conferència Episcopal Espanyola i s'exposà la necessitat de la pregària, del seu aprofundiment i el seu apostolat com arrel de vida espiritual i de tot bon apostolat catequètic, litúrgic o assistencial.

El Dr. Martínez Sistach esperonà els assistents a sentir-se cada dia més fidels servidors de Crist.

Cinc vocacions en un any

Així mateix, es posà en relleu l'expansió dels grups en la nostra diòcesi que com hem dit sumen 101 i amb més d'un miler de participants i que en tot l'Estat compten més de 5.000 i uns 4.000 més estesos per Itàlia, França, Alemanya, Amèrica del Nord i del Sud, Angola, Togo i el Japó. També fou motiu de molta alegria per part dels assistents la nova de les cinc vocacions que en un any han sorgit dels grups barcelonins: un

diaca permanent, dos seminaristes i dues contemplatives. Amb unes paraules de comiat de l'esmentat Sr. Bisbe recomanant la pràctica dels recessos mensuals i dels exercicis anuals i fent una fervent invitació a la participació de l'acte commemoratiu del XX Aniversari de la fundació dels GOA, que tindrà lloc el dia 16 d'abril de l'any que ve, s.D.v., a Castelló, finalitzà l'Assemblea i es passà al menjador on se celebrà el dinar de germanor.

Finalitzat el dinar i seguint el

costum d'altres anys, mentre els laics compartien una agradable sobretaula, un grup de 26 sacerdots, format de religiosos i diocesans, un diaca permanent i un seminarista teòleg, consiliaris de diferents "Grups", es reuniren amb el prelat esmentat per fer una revisió de la vida dels al·ludits grups, que resultà ser molt positiva. Amb tot, s'assenyalà la necessitat d'incrementar més els grups de joves, de crear nous grups d'infants, si es possible dirigits per religioses i així mateix propiciar la creació d'es-

coles d'oració, donada la crisi actual d'aquesta.

Finida la dita revisió, a mitja tarda, tingué lloc una magnífica representació del "Retaule del Dr. Tarrés", portada a terme pels actors del "Casal Claret", que emocionà a tots els concurrents i que fou aplaudida llargament.

Finalment acabada l'al·ludida representació teatral, i d'acord amb el programa i amb una populosa assistència de fidels que emplenaren l'ampla sala d'actes, es resaren les vespres de la solemnitat del dia i se celebrà l'Eucaristia, presidida pels bisbes Dr. Martínez Sistach, en nom del Sr. Cardenal i pel Dr. Cases, acompanyats de 25 sacerdots concelebrants i tres diaques permanents. L'esmentat Dr. Martínez Sistach en la seva homilia ens esperonà a sentir-nos cada dia mes fidels seguidors de Crist Rei, fent de l'amor a Déu i al pròxim el programa de la nostra vida amb tota profunditat i cercant en la pregària i la convivència fraternal la vida d'aquest amor.

De veritat com deien uns assistents "l'Aplec d'aquest any ha estat un aplec renovador de l'esperit que ens ha empenat d'amor a Déu i als germans i ens ha confirmat en la nostra dèria per l'oració. El recordarem sempre".

FRANCESC ARMENGOL

"Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AI TERCER MÓN, prop de 75.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaris, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFICIES. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Seràn com a Sacerdots, ministres de la reconciliació, impulsors del desenvolupament, companys dels més pobres.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN:

- Una BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.
- Per 150.000 ptes. es pot fundar una MITJA BECA.
- Un curs sencer per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

25280 Solsona
Bisbat

17004 Girona
C/ Albareda, 15

43003 Tarragona
Major, 16

25002 Lleida
Plaça de Sant Josep, 2º 1º

43500 Tortosa
Bisbat

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà

BARCELONA

Un nombrós grup de germans i professors.

Tot posant-se al servei de la solidaritat amb els pobres

20 anys de presència dels maristes catalans al Paraguai

BARCELONA.— Les Constitucions dels Germans Maristes afirmen que, com l'Església, "el nostre Institut és missioner", i que "té predilecció pels països no evangelitzats i les Esglésies joves". En resposta a la fidelitat al carisma propi, així com a la crida de renovació del Vaticà II i del XVI Capítol General, la Província Marista de Catalunya envià al Paraguai, l'1 de novembre de 1968, tres germans. Sis mesos després se'ls n'afegia un altre.

D'aleshores ençà, aquesta parcel·la marista s'ha esforçat a romandre fidel a les crides de l'evangeli i de la societat paraguaijana. Ha viscut moments dolorosos de prova, però també moments molt joiosos i esperançadors.

El Consell General, el 14 de juny de 1980, erigí el Districte Marista del Paraguai, depenent de la Província Marista de Catalunya. Actualment aquest Districte està format per 20 germans pro-

cedents de Catalunya, 14 germans paraguaians, 6 novívols i 30 seminaristes, tots ells nadius. La mitjana d'edat dels germans és de 36,4 anys.

Els germans catalans actualment al Districte són originaris de les diòcesis de Barcelona, Tarragona, Girona, Vic, Lleida i Urgell. La seva tasca primordial és l'ensenyament, catequesi, pastoral de joves i col·laboració parroquial. Les comunitats maristes estan establertes a les poblacions d'Asunción, Horqueta, Caaguazú, Coronel Oviedo y Colonia Independencia.

Els Maristes de Catalunya, en celebrar aquest aniversari, ens sentim interpel·lats pel clam profètic de l'Església llatinoamericana, i encoratjats a revisar i fer cada cop més real la nostra solidaritat amb els pobres, alhora que entonem la nostra acció de gràcies a MARIA, que "ho ha fet tot entre nosaltres".

G. EMILI TURÚ

Molta participació en l'Assemblea diocesana de L'ANFE

BARCELONA.— El diumenge 2 d'octubre se celebrà l'Assemblea Diocesana de L'ANFE (Adoració Nocturna Femenina) de Barcelona. Va tenir lloc a la Casa d'Exercicis de Sant Ignasi de Sarrià, amb la participació d'un bon nombre d'associades.

La diada va transcórrer al llarg de tot el dia. Al matí hi va haver lectura de l'acta, memòries, revisió d'acords i activitats, projectes per al futur. Al migdia i com a centre de l'Assemblea se celebrà l'Eucaristia a la qual es van unir els esposos i fills de moltes adoradores.

A la tarda, després d'una profunda reflexió sobre el sentit d'una elecció de noves responsables es passà al punt central de l'Ordre del Dia de l'Assemblea d'aquest any: l'elecció de Presidenta Diocesana i de Presidenta de la Secció de Barcelona.

Va resultar elegida Presidenta Diocesana FIDELA JIMÉNEZ ROMEO de la Secció de Cornellà. L'elecció de Presidenta de la Secció de Barcelona va recaure en ROSA NAVARRO INFANTE.

Ambdues Presidentes acceptaren els càrrecs amb molt sentit de responsabilitat i tota l'Associació es congratula per aquestes eleccions que poden donar un nou impuls a ANFE. Comptem, per això, a més de l'ajuda i confiança total amb Déu, amb la col·laboració i simpatia de totes les que formen l'Associació. Esperem que no els falti la col·laboració que demanarem i desitgem.

Fou molt positiva i responsable la participació de totes i les paraules que ens van dirigir les elegides ens animaren a seguir amb il·lusió en el treball i missió que l'Adoració Nocturna Femenina té dins de l'Església.

C.L.C.

Conferència de les organitzacions catòliques diocesanes (O.C.D.)

BARCELONA.— S'ha celebrat recentment a l'Assemblea Estatutària '88 en la qual, a més dels aspectes reglamentaris, es tractaren altres qüestions d'actualitat dins la nostra Església diocesana.

Els representants de les quatre associacions i moviments d'aquesta Conferència que formen part de la Comissió Central Organitzadora i de l'Executiva del Pelegrinatge, varen informar dels treballs que es duen a terme i de les perspectives que s'albiran en la celebració d'aquest magne esdeveniment de l'Església catalana.

També s'hi debaté la necessitat d'actualitzar i vitalitzar aquesta Conferència per tal que respongui cada cop més als objectius peis quals va ser constituïda. S'acordà, així mateix, que ja des d'ara cada associació o moviment d'aquesta Conferència sensibilitzi els seus militants per tal d'aconseguir que la propera "Diada '89", que se celebrarà, a.D., el dia 5 de març del proper any 1989, obtingui la màxima ressonància i profit possibles.

IMPROMPTU

Les intrusions

Una de les característiques més sobresortints que tenim com a humans, és que som molt susceptibles i al·lèrgics a la molèstia, per petita i gairebé insignificant que sigui.

El botzineig d'un mosquit és prou per fer-nos clamar a favor de les mosquiteres, i el vol d'una mosca vironera topant contra els vidres ens treu de foc. I no parlem de la innocent, per involuntària, trepitjada d'un ull de poll que ens fa enfilar paret amunt sense que siguin vàlides les excuses de la més bona educació.

Tot ens sembla intrús en el nostre viure que, erradament, anem fent egocèntric per molt que proclamem que som oberts, obertura que desmentim a la primera dificultat que se'ns presenta.

En el cas de l'ull de poll, hauríem de pensar que l'intrús no és pas l'innocent trepitjador, sinó que ho és precisament l'ull de poll, i que per evitar el seu intrusisme molest, el millor hauria estat afaitar-lo, si és que no era possible extirpar-lo. Sense l'intrús ull de poll, la trepitjada hauria passat desapercibuda o bé hauria donat per resultat un confrontament de bona educació entre l'autor del greuge i l'agreguat.

Ara que som a l'Advent, temps d'espera, seria bo que féssim un repàs de tantes coses intruses que ens causen molèstia i que ens fan intemperants, i ens neguitegen, i miréssim d'extirpar-les, o llimar-les almenys, per poder obrir il·lusionadament els ulls i contemplar la meravella del Nadal que se'ns anuncia.

ORIOLE CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

"Les «estructures de pecat»"

En l'encíclica sobre "La preocupació social", Joan Pau II adverteix que els obstacles per a vèncer la pobresa en el món no són únicament tècnics sinó també morals. Hi ha hagut, i hi ha encara en alguns, el convenciment que el desenvolupament "és un procés rectilini, gairebé automàtic i il·limitat per si mateix, com si, en certes condicions, el gènere humà avancés segur vers una mena de perfecció indefinida". L'experiència ens demostra que les coses no són així: avui estem pitjor que quan Pau VI va escriure l'encíclica "El progrés dels pobles", fa una vintena d'anys.

El document pontifici de Joan Pau II, signat el dia 30 de desembre de 1987, fou àmpliament divulgat. En reproduïxo aquest paràgraf molt impressionant: "Un món dividit en blocs, presidits al seu torn per ideologies rígides, on en lloc de la interdependència i de la solidaritat, dominen diferents formes d'imperialisme, no és més que un món sotmès a estructures de pecat". Aquesta afirmació és inserida en el capítol dedicat a una lectura teològica dels problemes actuals.

És important observar que l'expressió "estructures de pecat" ha estat subratllada d'una manera especial per Joan Pau II. En l'encíclica esmentada la repeteix unes deu vegades: és el nom teològic que correspon als actuals, mecanismes econòmics, financers i socials, que han de ser sotmesos a una anàlisi detinguda sota l'aspecte ètico-social.

El Papa adverteix que les "estructures de pecat" es fonamenten en el pecat personal, "van unides a actes concrets de les persones, que les introdueixen i en fan difícil l'eliminació", més encara "són font d'altres pecats, tot condicionant la conducta dels homes". Les categories de "pecat" i "estructures de pecat" rarament són aplicades pels experts en els problemes mundials a la situa-

ció del món actual. Per això, com afirma el Papa, "no es pot arribar fàcilment a una comprensió profunda de la realitat que tenim davant els nostres ulls sense donar el veritable nom a l'arrel dels mals que ens afligeixen".

Quan es tracta d'investigar a fons les arrels de les actuals estructures de pecat, fàcilment s'arriba a la conclusió que les generacions anteriors han comès molts pecats personals: injustícies, drets conculcats, etc. La societat d'avui pateix una autèntica crisi de valors; hi ha un veritable buit moral, creat pels defectes dels nostres avantpassats i per la nostra miopia històrica i social. El mal moral que afecta el desenvolupament dels pobles és el fruit de molts pecats personals. Aquesta és la veritable significació dels anomenats "pecats socials". Perquè les veritables responsabilitats són pròpies de les persones; les estructures, les institucions o les societats no són, per si mateixes, subjectes d'actes morals.

¿Què hem de fer en vista d'unes realitats tan greus com són les estructures de pecat? La resposta exigeix un espai més gran del que dispo. Però heus ací un paràgraf de l'encíclica de Joan Pau II: "Aquestes actituds i estructures de pecat només es vencen —amb l'ajut de la gràcia divina— mitjançant una actitud diametralment oposada: el lliurament pel bé del proïsme, que està disposat a «perdre's», en sentit evangèlic, per l'altre en lloc d'exploitar-lo, i a «servir-lo» en lloc d'oprimir-lo en profit propi".

Es tracta de dur a terme una autèntica conversió que es realitzi en la "solidaritat", com a pràctica d'amor i de serveis als altres, sobretot als més pobres.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

medicus mundi

25 anys al se

Quan en una família s'arriba als 25 anys de matrimoni, les "noces de plata", mai no passa desapercibuda aquesta data, i se celebra de la millor forma possible. Es reuneixen tots els que la componen, s'invita els amics més íntims. Indubtablement aquest esdeveniment marca una fita en la seva història particular.

En aquest reportatge pretenem comptar com va començar la història de "Medicus Mundi", allò que s'ha fet fins ara i els projectes més immediats.

Medicus Mundi organitza pel proper 13 de desembre un concert que es farà a l'església de Sant Felip Neri i hi intervindran Anibal Banaños (piano), M. Lluïsa Muntada (cant), Allyson Montoya (violí), Zoraida Avila (arpa), Coral "Ars Medica", Fernando Florez i Caty Raymond (flauta i cant tradicional colombià), Charijayac (grup de música tradicional peruana). Associació cultural Rombe de Guinea Equatorial (cants espirituals negres de la cultura Ndowe).

Per qualsevol persona que s'interessi per la història, és sorprenent comprovar que en diferents països i en èpoques precises, independentment en uns i altres, hi ha les mateixes reflexions, les mateixes idees i es formen moviments i organitzacions amb les mateixes finalitats. Això és el que va passar amb la nostra Associació.

Extreiem d'una publicació del Dr. Jentgens les següents dades sobre la fundació de Medicus Mundi:

"Des del 1957, l'Organització Catòlica dels Metges dels Països Baixos s'interrogava sobre els problemes de l'assistència mèdica en el desenvolupament. Fruit d'aquestes consideracions fou la fundació de Medicus Mundi el 1962, essent els seus promotors el professor Omen, el professor Vreeze, la doctora Lippitz i el pare Janssens, entre altres.

A Bèlgica, el 1961, el grup format per monsenyor Cauwe, president de Caritas, el professor Janssens, de l'Institut Tropical d'Anvers, i altres, funden Medicus Mundi.

A França, la Dra. Signoud, el doctor Fantino i el doctor Aujoulat, amb diversos professors, entre ells Milliez, Biraud i Laroche, funden el 1962, Medicus Mundi França.

A Alemanya, en 1960, els doctors Norpoth, Kurth, i Jentgens, juntament amb monsenyor Dossing, de Misereor, i altres, funden Medicus Mundi Alemanya.

A Àustria els doctors Gerhold i Müller-Hartburg, funden Medicus Mundi Àustria.

A Espanya, l'Associació Ajuda Mèdica Missional, fundada pel doctor Abel, s.j. i el doctor Cortadellas, i presidida pel doctor Manresa, es constituí el desembre del 1963 en la branca espanyola de Medicus Mundi".

El desembre del 1962, es reuneixen a Aachen (ciutat alemanya coneguda també amb els noms d'Aix-la-Chapelle i Aquisgrà) els representants de les esmentades organitzacions (Alemanya, Àustria, Bèlgica, França i Països Baixos) per estudiar la manera d'unir-se i fundar una Associació internacional amb el nom de Medicus Mundi, dedicada a la promoció sanitària del Tercer Món.

A Barcelona, el mes de febrer del 1963 i sense tenir coneixement d'aquella reunió prèvia de M.M.I., un grup de metges, preocupats per la situació dels països necessitats, ens reunirem per fundar una Associació dedicada a proporcionar-los una ajuda des del punt de vista sanitari. Casualment, a primers d'abril, vam tenir coneixement que s'estava gestionant la fundació de M.M.I. i veient la coincidència dels objectius ens vam posar en contacte amb ells. El mes de desembre, la nostra Associació, anomenada Ajuda Mèdica Missional, es constituí en la branca espanyola de M.M.I.

En l'actualitat, M.M.I. està constituïda per les branques nacionals d'Alemanya, Bèlgica, Espanya, França, Països Baixos, Itàlia i Suïssa. Cada una d'aquestes branques actua amb autonomia pròpia i totes elles estan coordinades pel Secretariat Internacional a Aachen (Alemanya Federal), dirigit per un Comitè Director. El 25 de gener del 1979 fou reconeguda per la O.M.S. com a Organisme No Governamental.

Medicus Mundi Internacional manté relacions amb altres organitzacions d'ajuda al Tercer Món, com: Medeor - Associació Suïssa Raoul Follereau - Fundació Internacional de l'Hospital del Dr. Schweitzer, a Lambarène - Catholic Medical Mission Board (EEUU) - Medical Missional Sisters - Medical Missionaries of Mary - M.M. Algèria i altres associacions.

Objectius de Medicus Mundi

- La Cooperació Tècnica Sanitària amb els països del Tercer Món per a la Promoció de la Salut.
- Una medicina al servei de tothom.
- Atenció a l'home malalt i necessitat, de qualsevol raça, religió o política.
- Proporcionar una medicina en tots els seus aspectes: Curatiu - Preventiu - Educació Sanitària i Promoció de la participació activa i conscient de la població en la solució dels seus problemes de salut.
- Treballar d'acord amb la Planificació Sanitària del país.

Medicus Mundi Espanya

Es fundà el desembre de 1963 i s'aprovaren els Estatuts el 18 de gener de 1967.

Organització

Junta Nacional i Secretaria Nacional.

Delegacions provincials, actualment agrupades en zones regionals.

- Cada Delegació actua amb autonomia i té el seu propi objectiu, a vegades compartit amb altres delegacions.

Medicus Mundi vol pal·liar la mala situ

DELEGACIONS I OBJECTIUS DE MEDICUS MUNDI ESPANYA

DELEGACIÓ	FUNDACIÓ		OBJECTIUS	
ÀLAVA	1967	Angola Rwanda	• Malange ☐ Burehe ☐ Rukozo	H. C.N. C.S.
ALBACETE	1979	Burkina	• Hounde	H.
ALACANT	1965	Rwanda Guinea Equ.	☐ Kiziguro •	C.N. M.
ASTÚRIES	1970	Burundi	Nitita	H.
BARCELONA	1963	Camerun Camerun	Ngovayang ☐ Logbikoy	H. H.
CASTELLÓ	1970	Burkina	☐ Safané	H.
GRANADA	1979	Burkina	☐ Pama	C.M.
GUIPÚSCOA	1974	Rwanda Rwanda	Kayenzi • Kiziguro	C.M.-I. C.N.
LLEIDA	1974	Txad	☐ Beborro	H.
MÚRCIA	1974	Etiòpia	• Awaza	H.
NAVARRA	1972	Rwanda Bolívia	Nemba	H.
RIOJA	1977	Rwanda Burundi Burundi	☐ Rukozo • Kinemba • Rwisabi	C.S. H. C.S.
SEVILLA	1976	Burkina	☐ Pama	C.M.
BISCAIA	1965	Rwanda Rwanda Equador	Gihara • Mugina • Los Ríos	C.S. M. D.
SARAGOSSA	1975	Camerun	☐ Logbikoy	H.

Signes: • Medicus Mundi + Col·laboració del país Col·laboració de diverses delegacions.

Abreviatures: H= Hospital. D= Dispensari. M= Maternitat. C.S.= Centre Salut. C.N.= Centre Nutricional. C.M.= Centre Mèdic. C.M.I.= Centre Materno-Infantil.

Medicus Mundi

Servei del Tercer Món

La Junta Nacional coordina totes les activitats i cada any se celebra una Assemblea Nacional i una o diverses reunions de la Junta Nacional. Manté el contacte amb M.M.I.

Característiques pròpies

Poden formar part en quantitat d'associats tots els professionals de la Sanitat (metges, farmacèutics, A.T.S., podòlegs, veterinaris, laboratoris, etc.) y uns altres professionals (educadors, enginyers, etc.) que treballen en algun projecte de M.M.I. al Tercer Món.

Totes les persones de qualsevol professió o ofici que de forma desinteressada col·laboren en el desenvolupament i consecució d'objectius d'aquest tipus.

Totes aquelles persones que vulguin ajudar els països del Tercer Món des del punt de vista de la Sanitat amb aportacions periòdiques (associats) o esporàdiques (benefactors) contribuint en l'economia de l'associació per poder portar a terme la realització de les finalitats de M.M.E.

Ajuda que rep

Oficial:
Des de l'any 1980 la Coope-

ració Tècnica Internacional del Ministeri d'Afers Exteriors començà a proporcionar alguna ajuda que ha anat augmentant fins a l'actualitat.

- La Generalitat de Catalunya fa tres anys ha començat la seva ajuda per a projectes concrets.
- La CEE fa dos anys que fa una "Donació global" per a determinats objectius.

Més o menys esporàdicament hem rebut ajuda per determinats objectius, procedent de:

- La "Campanya contra la fam" (Mans Unides), que des de fa molts anys accepta algunes peticions per incloure-les en els objectius de les seves campanyes.
- Organitzacions europees d'ajuda al Tercer Món, com: Misereor (Alemanya) - Cebemo (Països Baixos) - Secours Catholique - Enfance et Partage - S.O.S. Enfants (França)...

Preparació del personal sanitari per als nostres objectius

- Des de fa 17 anys s'imparteix un curs de Medicina Tropical en la Càtedra de Microbiologia de la Facultat

de Medicina de Barcelona, per a metges.

- Des de fa quatre anys també s'organitza un curs de Medicina Tropical per a personal d'infermeria i alguns metges.
- La Quinta de Salut L'Aliança ha fundat quatre Beques per a la preparació dels metges que desitgin treballar en algun dels nostres objectius. Igualment la Delegació de Navarra prepara metges en algun hospital de Pamplona i Estella.
- Alguns cirurgians, teco-ginecòlegs i analistes, han col·laborat en aquesta tasca.
- S'organitzen conferències, converses o entrevistes amb el personal que es prepara per treballar en el Tercer Món. Gràcies a aquestes reunions, el que es prepara va adquirint coneixements de geografia, clima, condicions de vida, costums, activitats, grau d'instrucció, etc. Si és possible, aquestes converses s'il·lustren amb diapositives.
- Coneixement de la situació sanitària del país: Malalties més freqüents - Planificació Sanitària - Centres assistencials (Hospitals, Dispensaris) - Medicaments més utilitzats - Medicina Preventiva - Educació Sanitària - Protecció Materno-infantil, etc.
- Coneixement dels principals problemes que té plantejats el país.
- Institucions i jerarquies: Es remarca la importància de treballar sempre en contacte amb les autoritats, la necessitat de tenir-les informades del treball que es fa o dels plans futurs, dels resultats aconseguits, així com dels problemes que puguin sorgir. Sobretot, seguir sempre la via jeràrquica, des del cap de poblament al Ministeri passant pels esglaons intermedis, o a l'inrevés. Tenir informada l'autoritat local sobre les diapositives emanades de la superioritat, etc.

Formació del personal autòcton

Seguint les directrius de l'O.M.S., M.M.E. es preocupa de la Medicina Preventiva, l'Educació Sanitària i la protecció Materno-infantil. Per portar-ho a terme es necessita personal autòcton degudament preparat. També cal preparar el personal auxiliar que ens ajudi en el dispensari i en el treball de l'hospital. Cal preparar els "agents sanitaris de poblament" i millorar la preparació de les llevadores tradicionals.

Una vida lluitant contra el dolor i la malaltia.

Una medicina al servei de tothom

Quan a l'any 1963 anàvem visitant als seixanta metges que ens signaren la carta amb la qual invitàvem a tots els companys del Col·legi de Metges de Barcelona ajuntar-se amb nosaltres per fundar la branca espanyola de l'Associació MEDICUS MUNDI INTERNACIONAL, i els explicàvem què pensàvem fer per tal de pal·liar la mala situació sanitària dels països necessitats, no ens imaginàvem allò que, als vint-i-cinc anys de la fundació, podríem presentar com a resultats.

Per nosaltres han estat vint-i-cinc anys de treball, de dificultats, i d'angoixa pensant en el molt que es podria fer si haguéssim pogut convèncer la major part de la classe sanitària de la realitat que des d'aquest punt de vista ens ofereix el que anomenem Tercer Món... És una realitat difícil de copsar si no es veu i es viu allí mateix... Ens és impossible d'explicar l'enorme mortalitat infantil... el que representa una epidèmia del vulgar sarampió... veure els rostres demacrats de la gent en una de tantes ocasions en què per les males collites no els arriba el menjar suficient... Tot això i molt més és el que ens ha obligat a multiplicar els nostres esforços i ens ha permès d'arribar al resultat actual...

És per això que volem agrair a tots els que ens han seguit... no sols als que dediquen la vida lluitant contra el dolor i la malaltia sinó també a tots els que no pertanyent a la nostra professió ens han alentat i ajudat en els moments difícils que hem passat... i a uns i altres els demanem un nou esforç per a poder continuar i ampliar el que hem fet.

SALVADOR CORTADELLAS BALTASAR

acció sanitària del Tercer Món.

P.B.

CALENDARI

Diumenge, 11 de desembre. III d'Advent. Sant Dàmas I, papa; sant Daniel Estilita i santa Ida, verge. El sol surt a les 7,07 i es pon a les 16,22 -hora solar-. Festa major a Argelaguer.
Dilluns, 12 de desembre. Ntra. Sra. de Guadalupe. Santa Joana Francesca Fremiot de Chantal, vidua fundadora. Fira a Pobla de Segur.
Dimarts, 13 de desembre. Santa Llúcia, verge màrtir; santa Otilia, verge. Festa major a Aiguamúrcia, Bellmunt del Priorat i Gelida.
Dimecres, 14 de desembre. Sant Joan de la Creu, fundador i doctor; sant Nicasi i sant Pompeu, bisbes; sant Abundi, màrtir. Festa major al Catllar i Gavà.
Dijous, 15 de desembre. Sant Valerià, bisbe. Santa Cristina (Nina), esclava. Fira a Isona.
Divendres, 16 de desembre. Sants Ananies, Azaries i Misael; sant Eusebi, bisbe màrtir. Santes Albina, verge màrtir i Adelaida (o Alicia), emperadriu.
Dissabte, 17 de desembre. Sant Llätzer, bisbe màrtir; sant Joan de Mata, confessor i fundador; santa Vivina, verge. Bta. Iolanda. Bt. Josep Manyànet.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

11 de desembre. Diumenge, III d'Advent. Lectures: Primera, So 3,14-18a, Is 12,2-6, segona Fl 4,4-7, tercera Lc 3,10-18.
12 de desembre. Dilluns de la III setmana d'Advent. Lectures: Primera, Nm 24,2-7.15-17a, S 24, segona Mt 21,23-27.
13 de desembre. Dimarts de la III setmana d'Advent. Lectures: Primera, So 3,1-2.9-13, S 33, segona Mt 21,28-32.
14 de desembre. Dimecres de la III setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 45,6-8.21b-26, S 84, segona Lc 7,19-23.
15 de desembre. Dijous de la III setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 54,1-10, S 29, segona Lc 7,24-30.
16 de desembre. Divendres de la III setmana d'Advent. Lectures: Primera, Is 56,1-3a.6-8, S 66, segona Jo 5,33-36.
17 de desembre. Dissabte de la III setmana d'Advent. Lectures: Primera, Gn 49,2.8-10, S 71, segona Mt 1,1-17.

Litúrgia de les Hores
Setmana III

Diumenge, 11. III d'Advent. Pròpia del Temps.
Dilluns, 12. De fèria.
Dimarts, 13. Santa Llúcia, verge i màrtir. Memòria obligatòria.
Dimecres, 14. Sant Joan de la Creu. Memòria obligatòria.
Dijous, 15. De fèria.
Divendres, 16. De fèria.
Dissabte, 17. Fèria Privilegiada. Vespres I de demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Ai de vosaltres, els doctors!

Un bon home creient senzill deia que quan en col·loqui amb algun conferenciant preguntava del cel i de l'infern o de la Resurrecció del Senyor o dels miracles que féu o de la presència de Jesús a l'eucaristia, tenia la impressió que se'l mirava com si la pregunta fos barroera i no s'hagués de preguntar aquestes coses en públic. Les respostes són complicades com si el llenguatge de la Fe s'hagués tornat "esperanto" intel·ligible tan sols als experts o clans acadèmics.

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de L'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

En el seu acomiadament de la Colònia Güell de Santa Coloma de Cervelló

Mossèn Règul Casas

"Després d'una tasca de 40 anys en què ens ha casat a molts, ha enterrat els nostres difunts i ha vetllat per la nostra salut espiritual, és el menys que podem fer per qui tant ha donat al nostre poble..." Així fa un fragment de la circular que "La Comissió" ha enviat als col·leccions i amics en general en petició d'ajut i col·laboració en el projectat homenatge a mossèn Règul Casas, rector de la gaudiniana església de la Colònia Güell (Santa Coloma de Cervelló).

Sembla, tot i que en la circular es parli d'acomiadament, que es tracta d'una jubilació en regla i en tal cas és d'agrair la pusil·lanimitat dels seus redactors, entesa com un rebuig al mot jubilació tan desacreditat...

El sacerdot que pot arribar a regentar una parròquia durant 40 anys, sense desànim, sense protestes i sense aspiracions altres que les eclesials i que amb santa tossuderia aconseguix, en compensació, fer-se estimar de tothom, bé mereix un homenatge.

Jo el vaig conèixer personalment en la dècada dels cinquanta. En aquells anys, tot i els temps difícils, la Colònia vessava d'activitats culturals, entre les quals tres corals (la capella parroquial, el cor escolar i "La Maquinista", avui encara ple de salut) dirigits per Josep Baiget, mestre que ho era també de minyons, i uns inoblidables cicles de conferències matinals i diumengeres. Un d'ells recordo que l'obria mossèn Règul amb "Cal reformar el calendari?", tema avui ben actual, bé que amb un altre sentit. Recordo, en aquestes conferències, els noms del professor Joan Triadú, Oriol Martorell, l'astrònom Comas i Solà, el psiquiatre Dídac Parellada... Per si fos poc també es publicava un setmanari totalment en català, "Labor", amb informació local, crítica literària, poesia i, no cal dir, un report de la vida religiosa en general. Tots aquells joves que durant el "mandat" de mossèn Règul omplien els nostres pobles i comarques d'un arborat i esperançador entusiasme, són avui persones madures, més assossegades, però no menys fidels als ideals que els empenyien. Així, la faç de la Colònia Güell ha canviat, però només pel defora i a hores concertades. En efecte, aquells qui, havent-la visitat vint o trenta anys enrra la reveuen ara, quedaran bocabadats davant de tantes bodes, autocars, vestits de gala i grapats d'ar-

ròs; de tants gaudinians estudiosos o encuriosits, tothora càmera al rest... Però l'ànima resta intacta.

Permeteu-me que us presenti el retrat de mossèn Règul, tret de la galeria de col·leccions il·lustres de "Labor":

Un veritable pou de ciència dissimulat per una gran prudència: aquí teniu el retrat més fidel del qui amb insubornable zel i una admirable dosi de paciència s'ha proposat de fer-nos guanyar el cel. Endut pel foc de l'oratória s'embala, el sant baró, tot fent història: que si el gran goig del viure etern, que si les penes de l'infern... I quan l'oiem amb compungida cara demostra que per sempre i ja des d'ara serà més bon minyó, mossèn Règul tot s'omple de claror, fa un quasi imperceptible saltiró, somriu una miqueta, i amb la mà dreta dibuixa en l'aire una benedicció en nom de Déu Nostre Senyor. (1962)

Així era mossèn Règul, i així és avui de senzill. I és que les coses vertaderament importants solen ser les més senzilles.

ERNEST CORRAL I COLL DEL RAM

ADULTS EN LA FE

Descreeença positivament afirmada

JOAN GUITERAS i VILANOVA

tat". Entronitzen així el regnat de la raó. La llibertat i el domini de l'home han de rebre consolidació. Cal "prescindir del Pare per construir responsablement la solidaritat plena entre els homes". En el fons, ressona allò de la religió com a opi del poble. És l'alliberament de l'alienació.

L'humanisme vitalista

Aquí hi ha una inversió, fuga o transposició de valors. Es tractaria d'un retorn al paganisme o, millor dit, un neopaganisme. L'hedonisme —el gaudir de tota mena de plaers— assoleix el seu imperi. S'ha esvaït totalment l'Evangeli. No queda ni rastre del sentit del Déu de la revelació cristiana. Els valors de la creu i la renúncia, com a llavor de vida, són plenament desconeguts. El mateix home es converteix en "petit déu". Ho escrivim en lletres minúscules, perquè és un capteniment propi dels déus del paganisme, lliurats a les aventures i als plaers, amb sentiments d'indiferència vers els homes.

Aquestes persones es lliuren "sense repressions ni límits a gaudir de qualsevol plaer i felicitat per reduïts que puguin ser". És la vida vista només com a goig. I se'n vol

extreure tot el suc possible. L'hedonisme és el màxim fi.

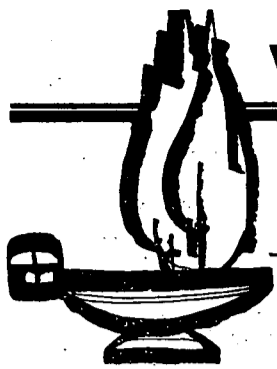
L'humanisme desesperat

No tot són flors i violes. Hi ha qui viu l'ateisme en una postura més pessimista i angoixada. Recordem que això fou un fruit, en part, de la postguerra i que, en el context de l'actual crisi, té encara els seus seguidors.

Un home que es proclama Déu, però que manca de poder diví. La història humana, indomable i tossuda, posant la persona i la col·lectivitat com en un carreró sense sortida, dona el sentit d'una limitació enorme. La realitat és decebedora. Però, com que no és possible fer-se enrra —l'home ha prescindit ja de Déu— no es "disposa de cap altre recurs per accedir a aquesta salvació que no es pot donar a si mateix".

Des d'aquí s'arriba fàcilment a la desesperació, la rebel·lió o el desencís. L'infinit no és altra cosa que un somni i la vida una "passió inútil". Així l'existència esdevé buidor. La sortida única és l'anomenat "nihilisme" —el no res—. Decepció, tristesa i desencís. La literatura i les arts plàstiques, en moltes ocasions, han estat, en bé i en mal, testimonis feaents d'una actitud turmentada en la nostra història recent.

Tot això pot semblar, penso, com trivial. Un podria dir: —"És possible que hi hagi qui cregui això?". La veritat és que aquestes postures són vigents, afecten moltes persones i reclamen la resposta i el testimoniatge, sincer i documentat, dels seguidors de qui s'afirmà "el camí, la veritat i la vida". Caldrà mostrar com la felicitat de les Benaurances és possible i real. Ho hauran de certificar el nostre joïos i l'actitud servicial dels qui professen la fe en el Pare, el Fill i l'Esperit. És a dir, les bones obres dels fills de Déu de l'amor.

"PER TU EL SENYOR S'HA TRANSPORTAT D'ALEGRIA"

Cada any, la profecia messiànica d'aquest tercer diumenge d'advent parla del goig per la proximitat del Senyor. Però en aquest cicle C, la lectura de Sofonies està íntegrament dedicada al goig i a l'entusiasme. És que l'evangelista Lluc — que ens acompanya enguany — parla sovint de l'alegria evangèlica. Més encara: l'anunci de l'àngel a Maria està calcat sobre les paraules del profeta Sofonies. Ella és la "filla de Sió", la nova Jerusalem ciutat santa, on Déu habita. I no ens alegrem només nosaltres; el mateix Senyor es pot dir que experimenta l'alegria per la seva obra. "Joia, joia, joia, llàgrimes de joia!", deia Pascal, per expressar la seva emoció religiosa.

Lectura del llibre del profeta Sofonies (3:14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: "No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans, el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec".

"ACLAMA DE GOIG, PERQUÈ EL SANT D'ISRAEL ÉS GRAN A LA TEVA CIUTAT"

Com un eco de la profecia de Sofonies, el càntic d'Isaïes que ocupa avui el lloc del salm insisteix en les mateixes idees. La presència del Senyor en la nostra ciutat — en l'Església de Déu — és la que motiva el nostre cant d'alegria. Tant de bo que aquesta fe es mantingués sempre viva en nosaltres, per no caure mai en la por o en el desànim, ans al contrari: per viure sempre donant testimoni d'alegria que ningú no ens pot prendre.

Salm Is 12:2,3-4bcd,5-6 (R.: 6)

El Senyor és el Déu que em salva, confio, no m'espanto. D'ell em ve la força i el triomf, és ell qui m'ha salvat.

R: Aclama ple de goig perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació. "Enaltiu el Senyor, proclameu el seu món, feu conèixer entre els pobles de les seves gestes. Recordeu que el seu nom és excels". R.

Canteu al Senyor que ha fet coses glorioses. Que ho publiquin per tota la terra. Poble de Sió, aclama'l ple de goig, perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

"EL SENYOR ÉS A PROP"

Aquest és el text més clàssic d'aquest tercer diumenge d'Advent, que la tradició litúrgica ha anomenat "Gaudete" (Alegreu-vos). L'exhortació de l'Apòstol és una invitació a viure cada dia amb la joia que brota de la proximitat del Senyor. No és només una joia íntima i amagada, sinó una joia testimonial, que distingeix els cristians. L'exemple més perfecte n'és la Mare de Déu; és ella la que tingué el Senyor sempre més a prop.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (4:4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardará els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

Presència que és alegria

A la segona lectura d'avui, el leccionari retroba el text més clàssic de la litúrgia romana per aquest diumenge: Gaudete, Alegreu-vos! El retroba, però, enriquit; l'acompanyen dos altres textos de l'Antic Testament, que el complementen i, en certa manera, l'expliquen: la profecia de Sofonies i el càntic d'Isaïes.

En les tres lectures, una mateixa frase fa de fil conductor: "El Senyor, el teu Déu, el tens a dintre...", "El Sant d'Israel és gran a la teva ciutat"..., "El Senyor és a prop". I la conseqüència és, en tots els casos, la mateixa: "Crida de goig", "Cantant de goig", "Aclama'l ple de goig", "Viviu contents".

Aquesta perfecta sintonia ens ajuda a remarcar aquesta ben coneguda característica de l'Advent que és la invitació, gairebé la provocació, a l'alegria. I això, en aquest cicle de Lluc, esdevé encara més clar: no hi ha un evangelista que parli tant de l'alegria com Lluc.

• La joia de la presència

Moltes vegades, el text de la 2.ª lectura d'avui s'interpreta com un anunci de Nadal: "el Senyor és a prop" voldria dir "s'acosta la festa del naixement de Crist". Però el text de sant Pau té una altra força. Quan ell diu "és a prop" no vol dir tan "s'acosta" com "ha arribat, és aquí"; aquesta és, molt probablement la interpretació exacta. En qualsevol cas, però, es tractaria del retorn del Senyor, i no pas de Nadal, com és evident. I aleshores en el fons aniríem a parar a la mateixa afirmació: el Senyor que és aquí en la comunió de fe dels creients, és a prop en la seva manifestació gloriosa.

El que compta, finalment, és el lligam entre la presència i la joia. Sant Lluc posa en llavis de l'àngel saludant Maria l'inici de la primera lectura: "Alegra't, Maria... filla de Sió!". I tot seguit explica les motivacions d'aquesta alegria: la Trinitat sencera està en acció per fer-la mediació maternal de la presència de Déu entre els homes, en l'encarnació del Fill.

¿Hi ha una cosa més fàcil d'entendre que aquesta? És l'experiència quotidiana. L'alegria d'una família reunida a casa. L'alegria d'uns amics que es retroben. L'alegria de l'home que retroba l'ovella que havia perdut, l'alegria de la dona que retroba la dracma que havia perdut, i, sobretot, l'alegria i la festa que fa el pare perquè ha retornat a casa el fill que havia — i s'havia perdut.

Vegeu que en tots els casos hi ha un clímax d'esperança.

o una necessitat de prendre consciència de la realitat. La presència no és pas només el fet d'estar un al costat de l'altre, materialment. Tantes persones seuen al nostre costat quan viatgen, o en un espectacle, sense que això representi per a nosaltres cap motiu especial de joia. La presència produeix la joia quan és experimentada, quan és desitjada, quan és "viscuda" espiritualment. En l'àmbit de la vida cristiana això té un nom definit: la fe i la caritat, en les quals reposa l'esperança.

• La joia de l'Església

¿Qui podrà, doncs, privar l'Església de la joia? "Crist està sempre present a la seva Església, diu el Concili Vaticà II, però sobretot en les celebracions litúrgiques". El papa Pau VI, en una seva exhortació apostòlica, destacava aquest fet, i proposava l'alegria com a actitud permanent del cristià. Tenia tota la raó. Tantes vegades la litúrgia compara l'Església amb la ciutat de Jerusalem, com hi compara també la Mare de Déu! El motiu és sempre el mateix: Jerusalem, l'Església, Maria, són els "llocs" on es verifica la presència del Senyor. "Quina alegria quan em van dir: anem a la casa del Senyor!" "Al·leluia! Som a la casa del Senyor!".

Un sacerdot de Xile m'explicava, fa pocs dies, el problema que representen per a la pastoral litúrgica les reunions que promouen les sectes religioses: són reunions plenes de cants, de manifestacions d'alegria, d'expressivitat... Els cristians s'hi senten atrets, perquè aquest ambient els omple. Res d'això hauria de faltar en les nostres assemblees dominicals, però l'alegria més fonda encara no seria la que això pot donar: l'alegria més fonda ve, a les nostres assemblees litúrgiques de la presència de Senyor: "Jesucrist, que estimeu sense haver-lo vist, en qui ara, sense veure'l, però creient-hi, us alegreu amb una joia inefable i esplendorosa..." (1 Pere 1,8).

El temps de l'Advent és bo per fer-nos preguntes: ¿no estariem més alegres si la presència de Jesucrist fos més viscuda en la fe?, ¿no ho estariem més si penséssim menys en nosaltres mateixos, i descobríssim els múltiples signes de la presència de Jesucrist entre nosaltres: en primer lloc, l'Eucaristia, tan en la missa com en la reserva, però també els altres sacraments — el perdó! — i la Paraula i els ministres ordenats i els pobres i tots els que sofreixen i l'assemblea reunida en el seu nom... Cada cosa amb la seva originalitat, però totes parlant d'aquest Present que sembla Absent.

"¿QUÈ HEM DE FER TAMBÉ NOSALTRES?"

El text evangèlic repeteix diverses vegades la pregunta: ¿Què hem de fer? I Joan Baptista dona respostes adients a cada situació. No respon pas convidant a deixar les pròpies tasques, sinó indicant la manera de fer-les com escou a persones convertides de veritat. També nosaltres continuem fent-nos la mateixa pregunta, i rebent la mateixa resposta. És que el nostre trobament amb el Senyor, en la seva vinguda, només serà joios si anem acompanyats de bones obres.

Evangelí segons sant Lluc (3:10-18)

En aquell temps, la gent preguntaven a Joan: "Així, doncs, què hem de fer?". Ell és responia: "Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres". Entre els qui anaven a fer-se batejar, hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: "I nosaltres, mestre, què hem de fer?". Ell els contestà: "No exigiu més del que està establert". Igualment uns guardes li preguntaven: "¿Què hem de fer també nosaltres?". Ell els deia: "No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; accontenteu-vos de la vostra soldada".

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: "Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrará al seu graner, però la palla, la cremará en un foc que no s'apaga". Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

Esperar contra tota esperança

Escollida la lectura de Dt 11:18.26-28, en la qual se'ns proposa l'elecció entre seguir el camí de Déu —la benedicció-obediència—, o el camí del propi albir —la maledicció-desobediència—, el poble canta l'antífona responsorial: **Senyor, sigueu la meua roca salvadora.** Així, a primer cop d'ull, sembla talment que no lliguin gaire aquesta oració i la proposta de seguir el Senyor, que se'ns ha fet en la primera lectura. Potser algú hauria preferit una pregària sobre la necessitat d'orientar l'elecció, sobre el bon ús de la llibertat, o sobre l'avantatge i la felicitat del seguiment del Senyor. L'elecció, però, del salm 30 per al responsori de la missa d'avui, ens adverteix de la barreja que es dona de felicitat i de lluita en la via del seguiment de Jesús. Fins al punt que, com diu sant Pau, **tothom qui es proposi de viure piadosament en Crist Jesús, serà perseguit** (2Tm 3:12). O com diu també l'apòstol als romans: **Sofrim amb Crist per arribar a ser glorificats amb ell** (Rm 8:17b). El nostre salmista fa parlar en el seu poema a un just atrapat en la prova, que es veu perseguit, potser també malalt, que ben bé podria ser imatge de l'Israel perseguit pels enemics de Jahvé i del poble. Malgrat aquesta situació d'atzucac, el protagonista del salm diu la seva confiança increbtable en el Senyor. Així en la primera part del salm (vv. 2-9) proclama amb valentia la seva confiança en Déu. Després (vv. 10-19) trenca una elegia en la seva desgràcia i en l'opressió de què és víctima. Finalment en la darrera part del salm (vv. 20-25) entona un cant eucarístic per haver experimentat personalment la bondat del Senyor, acabant amb una exhortació a estimar Déu i a tenir coratge a l'hora d'esperar contra tota esperança. **Sigueu valents,**

Crit de socors

(Salm 30 -H. 31-: 2-3a. 3bc-4. 17 i 25 R.: 3c)

JOSEP M. ARAGONÉS

tingueu coratge, tots els qui espereu en el Senyor (v. 25).

L'opció per Déu

Avui us deixo escollir, se'ns ha dit a la primera lectura (Dt 11:26). La nostra elecció —prendre partit per Déu o no— és el gran afer de la nostra vida. De fet la determinació d'optar per Déu es troba a l'arrel de la nostra conversió. I cal que la fem amb tota consciència, il·luminats per la fe, que ens il·lustra el camí del trobament entre la llibertat de Déu, que d'una manera absolutament gratuïta se'ns dona, i la nostra llibertat personal, que fa així l'oblació —la donació— de nosaltres mateixos a l'amor de Déu que ens salva. El salmista ha fet aquesta opció. Per això a l'hora del destret recorre a aquell que és el seu protector. **En vós, Senyor, m'emparo** (v. 2a). Val la pena que ens fixem en la gran força d'aquesta pregària tan breu. Enmig de l'escames dels enemics, el salmista es refugia en l'única força que el pot protegir. No pot confiar en ningú. Ni en les seves pròpies forces. És un home sol, atacat per tots costats. I clama: **Allibereu-me, vós que sou bo; no trigueu, escolteu i allibereu-me** (vv. 2c-3a). La seva opció lliure de creient l'ha posat en mans del Senyor, és la seva possessió. És, doncs,

plenament lògic que ara el Senyor defensi allò que és seu. Per això, en la seva pregària rebla el clau de la confiança: **Que no en tingui un desengany** (v. 2b). És amb aquesta confiança heroica que Jesús, des de la creu, assumirà les paraules del v. 6 d'aquest salm, donant-li el seu sentit més ple: **Confio el meu alè a les vostres mans.** Us faig donació de la meua vida, perquè havent optat per vós i compromès en el vostre seguiment fins al final, tinc el poder de donar la vida sense que ningú me l'hagi de prendre (Cf. Jo 10:17-18). Jesús, i els qui el segueixin fins al final, té la seguretat que no serà defraudat en la seva esperança, malgrat que totes les circumstàncies externes de la lluita cantin ja la seva derrota. Perquè l'esperança ens assegura que veurem la claror serena i asserenadora de la mirada del Pare, que ens estima (v. 17).

Una pregària d'avui

Avui la fe cal viure-la, moltes vegades, en solitari i al mig de la intempèrie. Això no vol dir que la comunitat ja no sigui necessària. Ho és, i més que mai. Però la nostra vida moderna ens obliga moltes vegades a aguantar-nos drets sense estintolar-nos en cap mur protector. En altres temps, la fe es transmetia com per osmosi, per con-

tacte, en el si de la comunitat familiar, en el veïnatge amb els creients del poble, de la ciutat. En aquelles circumstàncies l'opció creient —l'opció per Déu—, si bé és veritat que havia de ser personal, es veia, però, com abrigada per l'ambient. Avui el cristià ha de formar-se per a fer front a un ambient hostil. Per això es necessita una formació religiosa més sòlida que mai, que assegurï la permanència en la lluita fins a la victòria, per més que cadascú s'hagi d'aguantar com pugui, sota la pròpia responsabilitat. És, doncs, en aquestes circumstàncies actuals que pren tot el relleu aquesta pregària del salmista. **En vós, Senyor, m'emparo, que no en tingui un desengany** (v. 2ab). I segueix el salmista: **Senyor, sigueu el meu castell inexpugnable, la meua roca salvadora** (v. 3bc). Perquè en més d'una circumstància de la nostra experiència vital, únicament Déu serà i és el nostre refugi. Aquest és el convenciment ferm del salmista: **Per a mi, sou penyal i plaça forta** (v. 4a). Per això pot pregar amb joiosa confiança: **Per amor del vostre nom, guieu-me i conduïu-me** (v. 4b). Necessitem cristians capaços de viure en solitari la seva fe, el seu compromís creient. Necessitem una Església que, enmig dels canvis profunds de la nostra societat, en aquest darrer tombant de segle, tingui el coratge de viure i de proclamar, també en solitari si cal, la seva fe. Per això, seguint la recomanació de Jesús, tots, l'Església com a comunitat, i cadascú de nosaltres, ens hem d'esmerçar a construir sobre la roca ferma, capaços d'aguantar totes les investides dels nostres dies, **per amor del vostre nom** (v. 4b). Així ho llegim en l'evangeli d'avui. Acabem fent nostra la recomanació del salm responsorial: **Sigueu valents, tingueu coratge, tots els qui espereu en el Senyor** (v. 25).

Clàssics del Cristianisme

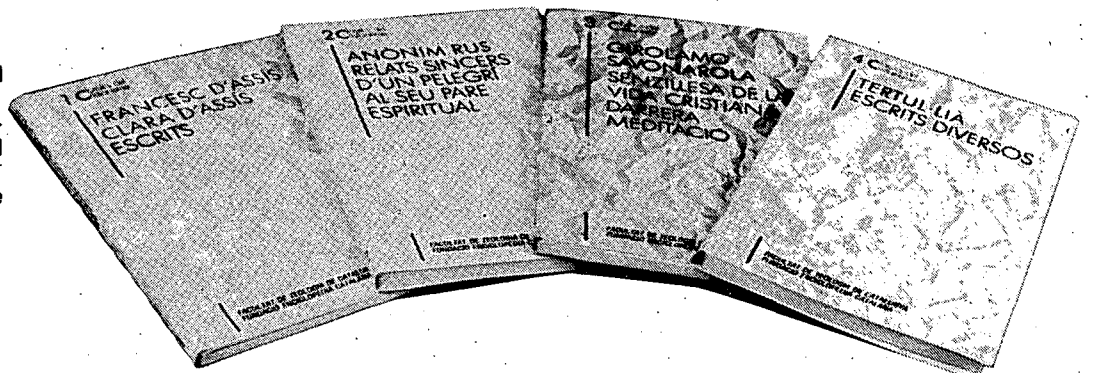
UNA COL·LECCIÓ D'AUTORS I OBRES DE TOTA LA TRADICIÓ CRISTIANA, AL LLARG DE DINOU SEGLES, ARA TRADUÏTS AL CATALÀ.

- Una aportació al procés de normalització lingüística del món cristià de casa nostra.
- Un enriquitment de les lletres catalanes, amb la incorporació d'obres que han marcat la cultura europea al llarg dels segles.
- Autors i obres que han forjat el pensament cristià i que formen part del patrimoni cultural de la humanitat.

Assessors **JOAN BADA / JAUME FÀBREGAS**
EVANGELISTA VILANOVA / JOSEP VIVES
Director **SEBASTIÀ JANERAS**

10 primers títols

- FRANCESC D'ASSÍS I CLARA D'ASSÍS
Escrits
- ANÒNIM RUS
Relats sincers d'un pelegrí al seu pare espiritual
- GIROLAMO SAVONAROLA
Senzillesa de la vida cristiana Darrera meditació
- TERTUL·LIÀ
Escrits diversos
- CHARLES PÉGUÉ
El porxo del misteri de la segona virtut
- IRENEU DE LIÓ
Exposició de la predicació evangèlica
- AGUSTÍ D'HIPONA
Les confessions
- THOMAS MÜNTZER
Tractats i sermons
- BERNAT DE CLARAVALL
La consideració
- JOHN HENRY NEWMAN
Apologia «pro vita sua»

DIGEC, S.A. Diputació, 250 08007 Barcelona

Desitjo subscriure'm a la col·lecció «Clàssics del Cristianisme», de la qual rebré a domicili dos volums cada trimestre.

Formes de pagament:

quotes trimestrals de 2.000 ptes
quotes semestrals de 4.000 ptes

Nom i cognoms
DNI/NIF
Domicili telèfon
Població Comarca

Autorització bancària

Banc/Caixa Sucursal
Carrer
Població
c/c o llibreta n°

SIGNATURA

Amb el suport de la Conferència Episcopal Catalana i del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

FACULTAT DE TEOLOGIA DE CATALUNYA / FUNDACIÓ ENCICLOPÈDIA CATALANA

El pare Silva crearà una comunitat per a "Orfes de guerra", a Nicaragua

El pare Jesús César Silva, fundador de la ciutat dels nois "Bemposta", a Orense i de l'escola de Circ, va anunciar el seu propòsit de crear a Nicaragua una comunitat per a infants orfes de guerra.

El sacerdot gallec que fa poc arribà al país centre-americà va afirmar que, com a fruit de les diverses entrevistes que ha mantingut amb membres del govern nicaragüenc, li han cedit la utilització d'una gran finca per desenvolupar el seu projecte. Després de quatre anys d'existència a Nicaragua d'una ciutat dels nois fundada pel pare Silva, el sacerdot va opinar que "estem dins de la filosofia general de la revolució" i es va mostrar disposat a dedicar gran part del seu temps a la nova obra ja que, "actualment, després de deu anys de guerra i revolució, en aquest país hi ha més de 14.000 infants orfes".

El sacerdot orensanès es va lamentar del posicionament sobre Nicaragua dels EEUU i "de la vella Europa" ja que "en les consideracions democràtiques d'aquest continent es vetlla molt per la democràcia i hom no s'adona que un procés revolucionari du una intransigència i una radicalitat per assolir la seva finalitat".

A Nicaragua, després de 10 anys de guerra, hi ha 14.000 infants orfes.

Jesús César Silva va fundar a Orense, el setembre del 1956, "La ciutat dels nois", que es va iniciar en un pis de la ciutat i que avui s'ha convertit en "Bemposta", finca situada als afores d'aquesta capital i per la qual han passat diversos milers de joves d'arreu del món. Cinc anys després el pare Silva, parent de la família Feijoo

d'empresaris cirquencs, va crear l'escola de Circ i com a conseqüència, un espectacle que, amb el nom de "Circo de los muchachos" ha donat diverses vegades la volta al món.

Entre d'altres projectes significatius que el pare Silva vol desenvolupar a curt termini, figura allò que denominà "el poble 428

del Consell Mundial dels Pobles" i que serà una "gran ciutat alternativa universal". Per això, la ciutat dels nois, "Bemposta", té previst adquirir un poble abandonat en el terme municipal de Bande (Orense) que té tres quilòmetres de frontera amb Portugal. On "farem una gran escola d'educació alternativa amb professorat de nivell internacional", va explicar el sacerdot gallec.

Al mateix temps el pare Silva va manifestar la seva intenció de

sol·licitar al govern espanyol que "amb motiu de l'Expo'92 que se celebrarà a Sevilla, els beneficis que s'obtinguin d'aquesta activitat siguin destinats a favor dels infants hispanoamericans necessitats. El seu índex de mortalitat és esfereïdor". Aquesta petició s'enquadra, segons el pare Silva, en el marc de la recentment creada Confederació Internacional de Joventuts Hispàniques fundada per "Bemposta" amb el propòsit d'aprofundir a Hispanoamèrica de cara al 92. El pare Silva també va anunciar que demanarà al govern espanyol que els països latinoamericans que mantenen un deute extern amb Espanya els sigui perdonat i l'import es destini igualment als infants "amb els quals tenim el deure i responsabilitat de restituir-los allò que els nostres avantpassats els robaren". Un altre dels projectes que espera desenvolupar el sacerdot gallec és una granja de drogaaddicció per la qual cosa espera que el Bisbat d'Orense li cedeixi una finca situada a set quilòmetres de la capital de la província.

Després de la seva recent estada a Colòmbia, Veneçuela i Nicaragua, el pare Silva va dir que està satisfet de poder desenvolupar en aquests països un sistema educatiu, que defineix com "de sentit alternatiu per crear ideals de transformació i compromisos en els xicotets dins de les comunitats a les quals pertanyen" perquè "només un ideal universal pot servir per preparar els homes que han de canviar aquesta terra que no ens agrada gens".

L'atur afecta 500 milions de persones al Tercer Món

Les dades oficials diuen que la població econòmicament activa al Tercer Món volta els 2.100 milions de persones. Les dades de l'atur, mostren que al Sud hi ha 500 milions de persones que no tenen cap tipus de feina.

Tot i que és difícil d'obtenir estadístiques fidedignes sobre la situació del treball i l'atur al Tercer Món, el que és ben clar és que les taxes de l'atur a Àfrica, Àsia, Amèrica Llatina i Carib són molt elevades; volten el 25%.

La gent que treballa però, ha d'acceptar l'exploació si no vol caure a les urpes de l'atur. Els salaris reals no donen ni tan sols per mantenir una família mitjana. El poder adquisitiu dels sous ha caigut entre el 40 i el 50% en els darrers cinc anys.

D'altra banda, la dona cobra molt menys per la mateixa feina que fa un home i, en alguns països asiàtics, la dona casada perd el dret al treball.

Però les dades no parlen dels milions de persones que tenen petites feines temporals amb escassos ingressos i un elevat desgast físic i psíquic. Cal recordar que milers de mestres bolivians que tenen un sou d'unes 14.000 pessetes s'han de fer el sobre-sou trepitjant coca o en el mercat del tràfic de divises.

Les dades reals són molt més dures que les oficials, en tant que el sistema estadístic utilitzat no és vàlid per al Tercer Món ja que ni s'ha valorat el treball de la dona ni el dels menors de 15 anys. I no podem oblidar que més del 50% de la població del Tercer Món és menor de 18 anys i que, a nombrosos països, a partir dels 14 es considera que una persona ja ha de començar a treballar. I que, tot sovint, al Tercer Món els menors de 14 anys treballen.

Si fem ballar els números, tenim que a Burkina el 68% dels menors de 14 treballen; al Senegal, el 66%; a Brasil, el 19%; a Bangladesh, el 23%; al Paquistán, el 21%; i a Tailandia, el 20%.

A Centramèrica hi ha més de 300.000 menors de 14 anys que estan treballant i a Sudamèrica la xifra supera de llarg els 3 milions.

En total, segons dades de l'Organització Internacional del Treball (OIT), al món hi ha 50 milions de nens que treballen; això ho diuen les estadístiques; tanmateix, segons diferents agències de les Nacions Unides, aquesta xifra podria ser ara per ara (1988) de 100 milions.

Cal crear 1.000 milions de llocs de treball al Sud

Els baixos preus de les matèries primeres, algunes de les quals sembla que ara s'estan recuperant, la depressió dels mercats d'exportació i l'increment del proteccionisme, són alguns dels factors que ensorren cada vegada més l'economia dels països del Tercer Món.

I el Tercer Món es troba en el repte d'aconseguir més de 1.000 milions de llocs de treball en els primers 25 anys del segle XXI. Perquè el més greu és que d'aquí al 2025, el 95% de la mà d'obra, d'arreu del món, es produirà a països del Tercer Món. I, és possible la creació de prou llocs de treball per a les futures generacions?

Es sorprenent que només els països en vies de desenvolupament hagin estat capaços de crear llocs de treball en el període 1980-85, a un ritme de l'1,5% anual, mentre que la major part dels països industrialitzats tenen un creixement de llocs de treball negatiu.

Tot i així, cada any, al Tercer Món, hi ha 31 milions de nous desocupats.

La situació continua agreujant-se, quan es parla que a partir del 1990, el 20% de la producció en massa serà realitzada per màquines automàtiques de muntatge. En sectors com l'automobilístic, aquestes màquines podrien suposar la supressió de 25 milions de llocs de treball als països industrialitzats.

A banda, l'aplicació de les noves tecnologies suposarà la creació de menys de 5 milions de llocs de treball.

A.S.N.

LLANES ARDILLA

Orientació de punt. Jerseys d'encàrrec. Teixits de batista brodada i organdí.

Diputació, 405, entre Nàpols i Sicília. Tel.: 232 65 15 - 08013 BARCELONA

M.ª CARMEN CARREIRAS ANTIGUITATS

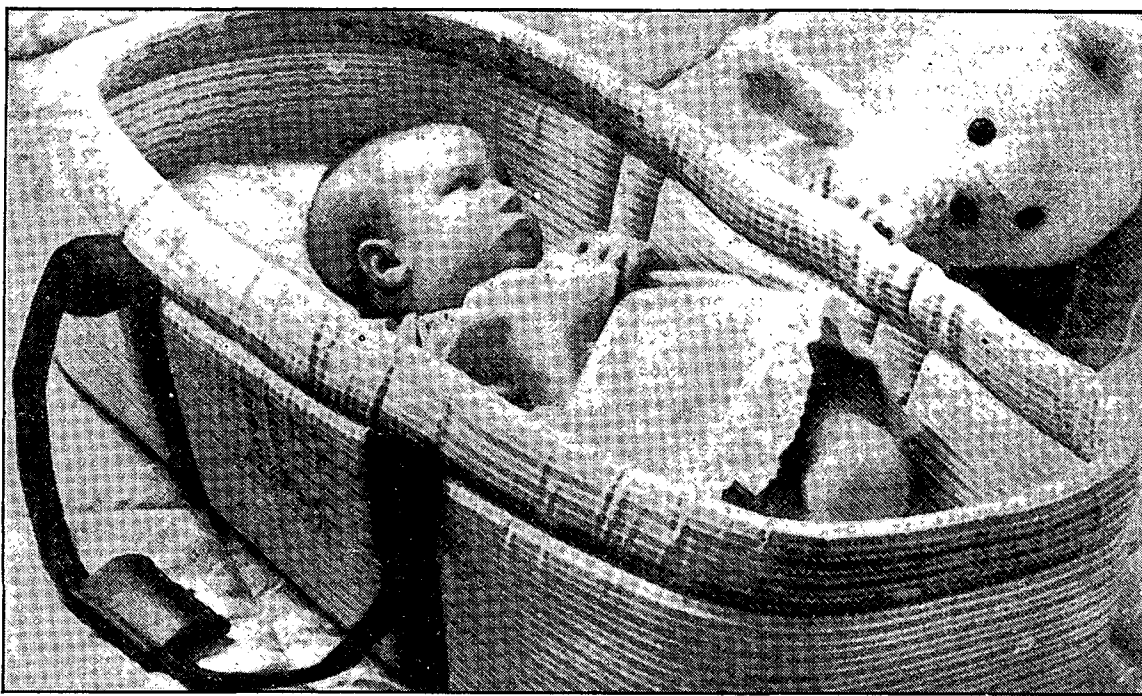

Afiliada al gremi d'Antiquaris de Catalunya

COMPRO:

- MOBLES ANTICS
- CADIRATGE
- PISOS SENCERS PER HERÈNCIES O PARTICIONS
- PORCELLANES
- VENTALLS
- JOIES
- JOGUINES
- NINES DE PORCELLANA, ETC.
- ROBA BLANCA I MANTONS DE MANILA
- PINTURES I DIBUIXOS
- BIBLIOTEQUES SENCERES
- LLIBRES ANTICS
- GRAVATS
- MAPES I CARTELLS

c/. de la Palla, 5. Tel. 318 94 26 - 230 19 71. 08002 Barcelona

El període més perillós és el comprès entre el primer i el quart mes de vida.

Les apnees respiratòries o mort sobtada del nadó, que ocasionen a Espanya la mort d'uns 1.100 infants cada any, pot prevenir-se en alguns casos amb uns monitors molt estesos a EEUU i Europa, però infrautilitzats en el nostre país. Els monitors que es connecten al cos dels nadons, mesuren els batecs del cor i la freqüència de la respiració i avisen emetent un xiulet quan disminueix el seu ritme, segons va explicar el Dr. Frederic Camarasa, especialista en pediatria de l'hospital de Sant Joan de Déu.

La mort sobtada considerada com la primera causa de mort d'infants menors d'un any excloent el període neo-natal immediat, es produeix perquè els infants deixen de respirar més de quinze segons sense que es conegui exactament el perquè i sense cap raó aparent per això.

Els apnees respiratoris sobreviuen generalment durant el son nocturn, preferentment a l'hivern i afecten al 2-3 per mil dels infants nascuts menors d'un any. El període més perillós és el comprès entre el primer i quart mes de vida. Estudis efectuats els EEUU, país

en el qual anualment moren per aquesta causa uns 10.000 infants, han demostrat que aquestes apnees poden prevenir-se en alguns casos mitjançant aquests monitors en infants considerats de risc i en els nadons que han sofert alguna aturada respiratòria, però que s'han recuperat perquè els

seus pares se n'han adonat. Els infants inclosos en el grup de risc, a més dels recuperats, són, segons indicà el Dr. Camarasa, els nounats prematurs amb pes molt baix, els germans i els bessons d'infants morts per aquesta causa. Estadísticament està demostrat que els germans d'in-

fants morts sobtadament tenen deu vegades més de probabilitats de sofrir una apnea que d'altres infants i 20 vegades més que els germans bessons. Malgrat que a Europa i EEUU l'ús de monitors per controlar aquests infants està molt estès (fins i tot es venen a les farmàcies), a Espanya tot just n'hi

ha 50 perquè no es fan estudis adequats ni s'investiguen els possibles candidats.

Programa de monitorització a domicili

Des de fa dos anys l'hospital de Sant Joan de Déu compta amb un programa de monitorització a domicili en el qual s'han controlat a 25 infants d'un total d'un centenar de possibles candidats estudiats. Aquests infants romanen fins als set o nou mesos connectats al monitor i els pares són alligonats sobre el seu ús i sobre com poden estimular i recuperar l'infant en cas que es produeixi una apnea.

Durant el temps que dura la monitorització, la família està en permanent contacte amb el centre i els metges, i disposa d'un suport tècnic durant les 24 hores del dia per garantir el bon funcionament de l'aparell. Els pares també anoten en uns fulls de control l'evolució de l'infant, les possibles alarmes i actituds que són revisades per l'equip mèdic. Per al doctor Camarasa, aquests monitors no signifiquen la curació, perquè malgrat tot es continuen morint infants, però serveixen per prevenir i avisar de les apnees.

Amb monitors poc usats

La mort per asfíxia dels nadons pot prevenir-se

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 400 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

La nostra fita és que tots els més de 1.500 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes puguin rebre el setmanari. La comunicació amoroseix la solitud i dóna el confort de la comunió fraternal.

Cada setmana en publiquem una relació. ¡Sigueu "padrins" d'aquests germans i germanes nostres!

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

M. CARME HERRER
COMBONI SISTERS
P.O. BOX 67
WAU
SUDAN 11.280.- Ptes.

MONTSERRAT VERGES
BONG YANG RI 252-1
KANG WON DO 230-20
COREA DEL SUR 11.280.- Ptes.

JOSEP ARTIGAS
COLLEGE "JOSEPH FAYE"
OUSSOUYE (CASAMANCE)
SENEGAL 12.280.- Ptes.

JOAN ESCOLA
EGLISE DE LA SAINTE FAMILLE
22, RUE AHMED ONSI
HELOUAN
EGIPTE 14.080.- Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
 taló que adjunto
 gir postal
 domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n°
N° compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

Població: Data

Signatura:
"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

Amics de Mozart

Tradicional missa-aniversari

Com cada any, l'Associació Amics de Mozart, de Barcelona commemora amb la celebració d'una missa la mort del gran músic salzburguès ocorreguda el 5 de desembre del 1791, celebració que presideix mossèn Josep M. Bosch, fundador d'aquesta associació a Barcelona i actual vice-president.

Aquest any, per coincidir el 5 de desembre amb el Pelegrinatge del Mil·lenari de Catalunya a Roma i amb el llarg pont de tota la setmana, s'ha traslladat la celebració al dilluns, dia 12 a les 8 del vespre a la parròquia

de Santa Maria de Jesús, de Gràcia.

Com és natural, la música té un gran lleu en aquesta celebració. Enguany anirà a càrrec del Quartet vocal "Scherzo" format per Anna Moreno i Lassalle, sopran; Cloti Miró, contralt; Carles Prat, tenor i Jordi Antonín, baix. La part d'orgue anirà a càrrec de l'organista Claudio Vega que iniciarà la cerimònia amb el Coral final de la Cantata 140 de J.S. Bach. La resta tot seran obres de Mozart: la Missa brevis en fa major K. 192, l'Ave verum K. 618 i com a cloenda, la Fantasia en fa menor per a orgue K. 608.

AMICS DE MOZART

LA SARDANA I LA DANSA

CONCURS MUSICAL "SANTA CECÍLIA".

— El dia 20 de novembre va celebrar-se a Lleida el concert de cloenda del certamen musical de sardanes i obres per a cobla promogut per la Paeria de Lleida i organitzat pel Grup Sardanista del C.E. Huracans, proclamant-se el veredict del jurat. Així, doncs, el resultat d'aquest concurs és el següent: En l'apartat de sardanes, el primer premi, dotat amb 125.000 pessetes, fou atorgat a la titulada "Els porxats del meu poble", de Tomàs Gil Membrado; en segon lloc, va adjudicar-se un premi de 100.000 pessetes a la sardana "Obligat diferent", de Josep Vicens i Busquets; i el tercer premi, de 75.000 pessetes fou per a la sardana "Heràldica Nuri", de Jaume Cristau i Brunet. Pel que fa referència al concurs d'obres de tema lliure per a cobla, el jurat va decidir l'adjudicació del primer premi, de 300.000 pessetes, a la composició de Joan Lluís Moraleda titulada "Comiat"; el segon premi, dotat amb 200.000 pessetes fou atorgat a l'obra titu-

JOSEP VENTURA

lada "Suites números 1 i 2 d'infants", original composició per a cobla i instruments de percussió de Joan Josep Blay i Màñez; i finalment, el tercer premi, de 100.000 pessetes, va correspondre a l'obra "Impressions marineres", de Jaume Cristau i Brunet.

El jurat d'aquest primer Concurs Musical "Santa Cecília" estava integrat pels mestres Manuel Oltra i Ferrer, Antoni Pérez-Simó, Josep Capell i Hernández, Josep Mª Bernat i Colomina i Josep Prenafeta i Gavaldà.

COLLA "VIOLETES DEL BOSCO". — Acabada ja la tanda de concursos que configuren el Campionat de Catalunya de Colles Sardanistes, que organitza la Unió de Colles, ha quedat Campiona de la temporada 1987 la veterana formació de les "Violetes del Bosco" de Barcelona. És un cas insòlit el

que es produeix amb aquesta anella, que d'ençà de l'any 1959, amb un període de trenta anys ha guanyat vint-i-vuit campionats, amb només com a interrupcions de la seva continuïtat, la del 1964, que va guanyar la colla "Figueres" de Figueres, i la de l'any passat que va guanyar la colla "Xaloc" de Barcelona.

L'anella és tota una institució dedicada a la sardana, ja que compta també amb l'"Obra Sardanista Violetes del Bosco", que manté el cicle de sardanes del dissabte a la tarda, al Pla de la Catedral, a part d'altres activitats esporàdiques, de les quals cal remarcar la docència que mantenen els seus membres amb l'ensenyament de la sardana. És també una gran família, en què fins i tot ja s'hi troba actuant algun fill d'ex-components de la colla. Felicitem cordialment les "Violetes" per aquest nou Campionat que afegeixen a la colla i, evidentment, desitjar-los que en guanyin d'altres no és precisament una novetat.

COSTUMS I TRADICIONS

Maneres de fer calendaris

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS

Encara estem a temps de fer calendaris. Per setmanes, mesos, dies o anys. Abans, el poble tenia calendaris singulars i populars: el de la Ceba o el de la Humitat, per tal de saber quin dia de l'any plouria. Pel primer, la nit de Sant Silvestre es posaven dotze clofolles de ceba arreglades, amb un pessic de sal a cadascuna. Si l'endemà al matí n'hi havia d'humides, indicaven els mesos de pluja. Segons la sal que restava, sabien si la pluja seria més o menys intensa.

El de la Humitat es combinava prenent nota del temps que feia durant els dotze primers dies de gener. Cada un dels dotze corresponia, naturalment, als mesos següents, pel mateix ordre.

Hom creia, també, amb el refranyer, segons hem comentat altres cops, com en el darrer article sobre sant Andreu. En aquest cas, solien pensar en anyades completes, com per exemple, "Any fred, any sec". El que ara acabem no ha estat massa fred, però sí força plujós, per donar la raó al refrany.

Ha estat any bixest, o de traspàs. "No et fiïs d'ell ni del que li va detrás". Només pensant en el nostre entorn ha estat dolent per mor de les pluges sobretot, com per no deixar en mal lloc l'anterior.

Algú es pregunta, a vegades, com es formen els anys bixestos. Almenys ara —puix que antigament no era tan senzill— no costa gens. La regla és la següent: considereu, l'any de 365 dies, excepte quan el número format per les seves darreres xi-

fres es divideix per quatre. Així, abans que enguany, ho foren el 1984, 1980, 1976, 1972, etc. I ho serà el dels Jocs Olímpics! Malament, doncs pels esportius.

Tot això si en l'endemig no tornem a reformar el calendari, perquè el començament dels anys de traspàs cal situar-lo a l'època en la qual Europa acceptava la reforma gregoriana, amb excepció de Rússia. Els romans ja tenien un calendari sense anys bixestos; Martius, de 31 dies; Aprilis, de 30; Maius, de 31; Junius, de 30; Quintilis (més tard canviat per Julius, de Juli César), 31; Sextilis (després canviat per Augustus, per commemorar la memòria del primer emperador), 30; September, 30; October, 31; November, 30; i Desember, 30. Total, 304 dies.

Després hi afegiren Januaris al davant i Februarius en segon lloc i quedaren 4 mesos de 31 dies, 7 de 29 i un de 27.

La història del calendari ens portaria a temps molt remots, a diverses cultures i països i fins a particulars, dels quals se'n troben força a l'Edat Mitjana. Acabem esmentant com l'Església catòlica compta els mesos consagrant-los així: el gener, al Nen Jesús; els següents, a la Purificació de Maria; a Sant Josep; als Dolors i soledat de la Verge; a la Mare del Bell Amor; al Sagrat Cor de Jesús; a la Preciosíssima Sang; al Puríssim Cor de Maria; a sant Miquel Arcàngel; al Roser; a les ànimes del Purgatori i a la Immaculada Concepció.

PROGRAMACIÓ

DISSABTE, 10

RUBÍ

La Sala, Teatre Municipal, 12 hores
Varietats: L'ESTAQUIROT
Espectacle: EXCÈNTRIC

DIUMENGE, 11

ARBÚCIES

Centre Parroquial, 17.30 hores
Cinema: La pel·lícula iugoslava EL LLOP SOLITARI

BERGA

Patronat, 18 hores
Teatre: CAMERATAD DE CANÇÓ TRADICIONAL
Obra: MARCIÀ CAIGUT DEL CEL DE BENEIT NO EN TÉ NI UN PÈL

BLANES

Esbarjo Parroquial, 17.30 hores
Teatre de titelles: TITELLES BABI
Espectacle: XERRAMECA DE XERRAC

CALAFELL

Teatre-Auditori Municipal, 18 hores
Il·lusionisme: XEVI
Espectacle: XEVI, LA MÀGIA EN LLIBERTAT

CAPELLADES

La Lliga, 12 hores
Cinema: La pel·lícula belga LA FLAUTA DELS SIS BARRUFETS CELRA

Ateneu, 17 hores

Teatre de titelles: FOC FOLLET I L'ESPIADIMONIS
Espectacle: TRES QUARTS DE QUINZE

ESPARREGUERA

Teatre de La Passió, 12 hores
Cinema: La pel·lícula txecoslovaca LA CIUTAT DELS GATS

LA GARRIGA

Patronat, 17.30 hores

Cinema: La pel·lícula iugoslava EL LLOP SOLITARI

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
Centre Parroquial Sant Isidre, 12 hores

Pallassos: TEATRE MÒBIL
Espectacle: MUTIS I A LA GÀBIA

LLAGOSTERA

Casal Parroquial Llagosterenc, 17 hores
Teatre: LA TREPA
Obra: L'AUCA DELS FIRAIRES

MOLINS DE REI

Juventut Catòlica, 17.30 hores
Teatre de titelles: TITELLES NAIP
Espectacle: EL CANIGÓ

OLOT

Teatre Principal, 12 hores
Teatre: EL LLAMP TEATRE
Obra: Brams o "La kumèdia dels horrors"

RIPOLL

Teatre Comtal, 12 hores
Teatre fet per nens: RODAMÓN
Obra: ON ÉS LA SABATA DE LA VENTAFOSCS?

SANT JOAN DE LES ABADESSES

Centre Catòlic, 12.30 hores
Animació: LA SARAGATA
Espectacle: L'AUCA DELS TRES REIS

ULLASTRELL

Sala de ball, 19 hores
Animació: ELS FARSANTS
Espectacle: CAGA TIÓ

DILLUNS, 12

L'ESTARTIT

Envelat, 17.30 hores
Teatre de titelles: L'ÀVIA PEPA
Espectacle: ESTERNUTS

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

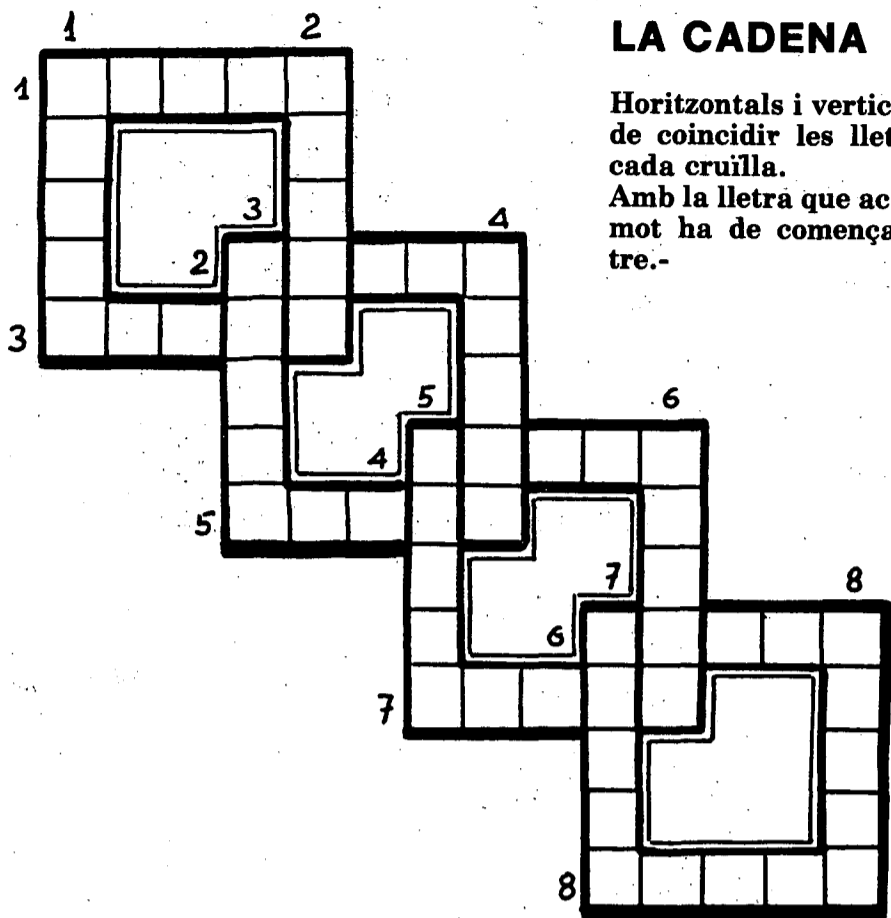
De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Imprès a dues tintes Enquadernació de simil·pell - P.V.P. (amb IVA), 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

LA CADENA

Horizontals i verticals, ha de coincidir les lletres de cada cruïlla. Amb la lletra que acaba un mot ha de començar l'altre.-

HORIZONTALS

- 1- Celebració del Memorial de Jesucrist feta pel poble, presidit pel sacerdot.-
- 2- Prompte, ràpid.-
- 3- Dificultat per a respirar.-
- 4- Ésser capaç moralment i físicament per a fer una cosa.
- 5- Instrument de suplici.-
- 6- Sofrir o tenir algun mal.-
- 7- Que no té principi ni fi.-
- 8- Hàbil, enginyós.-

VERTICALS

- 1- La germana de Maria i de Llätzer.-
- 2- Li dona Adoració.-
- 3- Natural de l'Iran.-
- 4- Joc de cartes simbòliques que agrupa 78 làmines, les quals són consultades per endevinar l'avenir.
- 5- Aquell qui està mancat del necessari.
- 6- Cognom d'un estudiós francès que es dedica principalment a l'estudi de les religions; començà estudis eclesiàstics els quals abandonà i va perdre la fe.
- 7- Forma de llenguatge emprada en discursos, obres literàries etc.
- 8- Conjunt d'un cert nombre de bestiar que es crien i pasturen junts.

SOLUCIÓ

VERTICALS

- 8- Ramet.-
- 7- Prosa.-
- 6- Renan.-
- 5- Pobre.-
- 4- Tarot.-
- 3- Persa.-
- 2- Adora.-
- 1- Marta.-

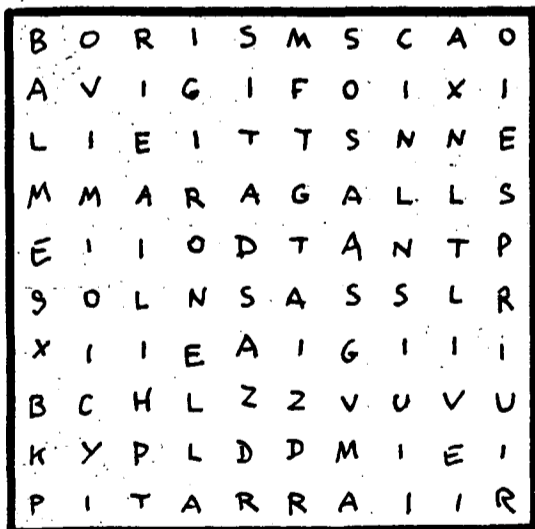
HORIZONTALS

- 8- Astut.-
- 7- Etern.-
- 6- Patir.-
- 5- Assot.-
- 4- Poder.-
- 3- Apnea.-
- 2- Prest.-
- 1- Missa.-

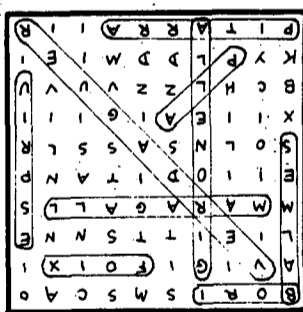
SOPA DE LLETRES

Per SNOB

CERCAR 9 POETES I ESCRITORS CATALANS

Solució

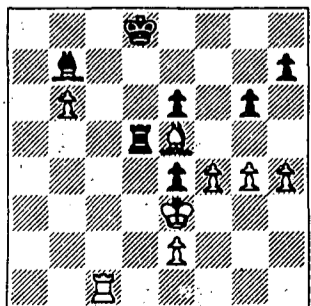
HORIT. Bori, Foix, Maragall, VERT. Balmes, Gironella, Es-pru. DIAG. Verdaguer, Pla.

ESCACS

Per JAUME MORA

DIAGRAMA 251
Blanques juguen i guanyen

Si ens atenem als alfiles de diferent color, seria difícil de guanyar malgrat el peó de més. Però una espectacular desaparició de peces farà el camí planer.

Solució al Diagrama 250

- 1... Ag7-d4, 2 Td1xd4 Cc6xd4, 3 Ae2-b5 Tc8xcl+, 4 Ae3xcl Dd8xd7, 5 Ab5xd7 Te8-d8. 0-1.

RESULTATS

CELTA-BARCELONA.....	0-3
ESPAÑOL-OSASUNA.....	1-1
SEVILLA-R.MADRID.....	1-1
ATLETICO-BETIS.....	6-2
LOGROÑES-VALLADOLID.....	1-1
ELCHE-VALENCIA.....	0-1
MALAGA-SPORTING.....	1-0
ATHLETIC-ZARAGOZA.....	1-1
OVIEDO-MURCIA.....	2-0
CADIZ-R.SOCIEDAD.....	1-1

LA TRAVESSA

1. Elche-Oviedo	2
2. Valencia-Español	X
3. Osasuna-Málaga	1
4. Gijón-Cádiz	1
5. R. Sociedad-At. Madrid	2
6. Betis-Sevilla	2
7. R. Madrid-Ath. Bilbao	X
8. Zaragoza-Logroñés	X
9. Valladolid-Celta	2
10. Barcelona-Murcia	1
11. Coruña-Sabadell	1
12. Huelva-Salamanca	1
13. Sestao-Castilla	1
14. Jerez-D. Alcira	1
Pleno al 15 (Mollerusa-Figueras):	2

FILATELIA

Per ENRIC GRAUPERA

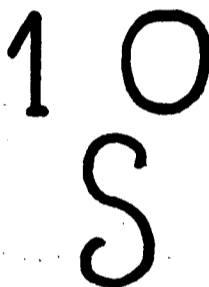

Filatèlia de l'Any Marià

El Vaticà celebrà filatèlicament l'Any Marià, amb una sèrie de sis segells dedicats a la Verge i com a mostra de les diferents expressions del culte marià. En presentem dos: "L'Anunciació", v. 50 lires, original del P. Eugeni Woelfel, inspirada en l'art africà; i "Mare de l'Església", v. 1.000 lires, art japonès, original de la pintora Nobuko Suezawa.

JEROGLÍFIC

Per SNOB

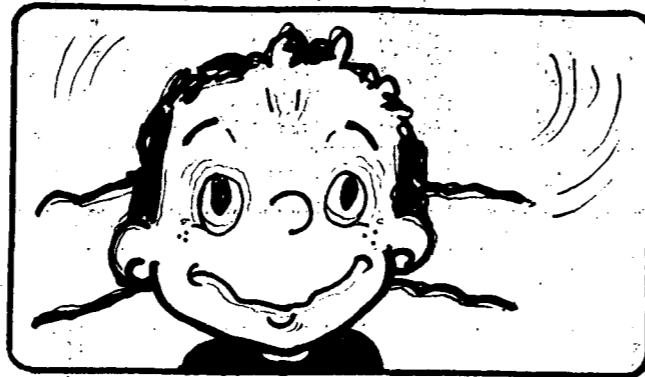
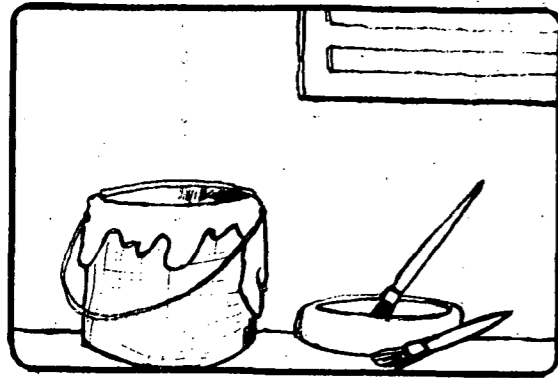
QUÈ HAS CAÇAT?

Solució al 480

REUS RE (NOTA) (U) US

CLASIFICACIONS

1.	F.C. BARCELONA	PJ	PTOS	13	21+9
2.	REAL MADRID	PJ	PTOS	13	21+9
3.	SEVILLA	PJ	PTOS	13	17+3
4.	AT. MADRID	PJ	PTOS	13	16+2
5.	VALENCIA	PJ	PTOS	13	16+4
6.	OSASUNA	PJ	PTOS	13	15+3
7.	GIJON	PJ	PTOS	13	14+2
8.	CELTA	PJ	PTOS	13	14
9.	LOGROÑES	PJ	PTOS	13	14
10.	VALLADOLID	PJ	PTOS	13	12
11.	MALAGA	PJ	PTOS	13	12-2
12.	ATH. BILBAO	PJ	PTOS	13	12-2
13.	OVIEDO	PJ	PTOS	13	12-2
14.	ZARAGOZA	PJ	PTOS	13	12
15.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTOS	13	11-1
16.	CADIZ	PJ	PTOS	13	10-4
17.	R.C.D. ESPAÑOL	PJ	PTOS	13	9-5
18.	MURCIA	PJ	PTOS	13	8-4
19.	BETIS	PJ	PTOS	13	7-5
20.	ELCHE	PJ	PTOS	13	5-9

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 436

Històries d'Eixerits

Maria Immaculada

Mossèn Josep explicà que la paraula "immaculada" ve de la llengüa llatina, i vol dir "sense màcula", sense taca. ¿Per què diem a la Mare de Déu "Immaculada"? Doncs, perquè l'Església creu i proclama que la Mare de Jesús, en cap moment no ha tingut res a veure amb el pecat.

Tots nosaltres naixem com ferits, tocats, "taccats" pels pecats dels homes i del món, i sotmesos a la seva força. Naixem "pecadors".

Maria, des del mateix moment en què els seus pares es varen estimar i la varen concebre, gràcies a l'amor i al poder de Déu, fou alliberada de tot pecat. I per això, li diem "Immaculada", sense taca, sense pecat.

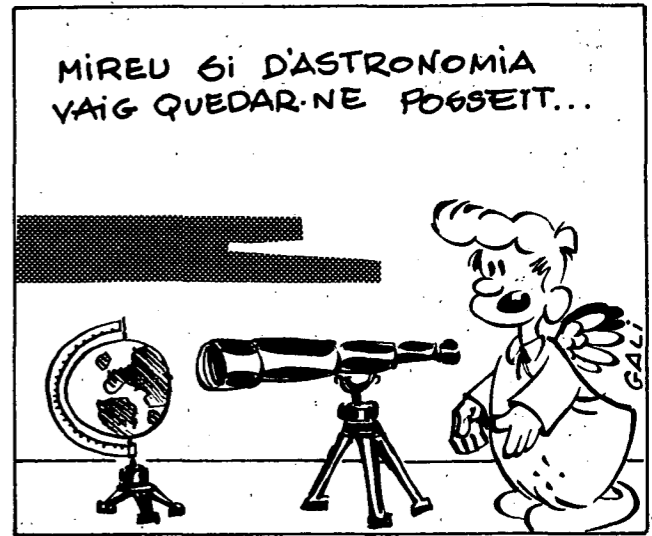
Maria fou escollida per a ser Mare de Jesús, el Fill de Déu fet home. No costa gaire d'entendre que Déu volgué que el seu Fill, en fer-se home, tingués un bressol ben net, i que mai per mai, el pecat pogués fer cap mena d'ombra a Aquell que l'havia de vèncer.

Maria va correspondre a aquest do de Déu amb un amor immens i una fidelitat a tota prova. Estic segur que els seus pares, familiars, parents i amics estaven admirats de la seva alegria i de la seva bondat.

Perquè, bé prou que ho sabem tots, no hi ha res que doni tanta alegria com fer el bé. Quan n'hem fet alguna no n'estem pas gaire tranquils i de contents.

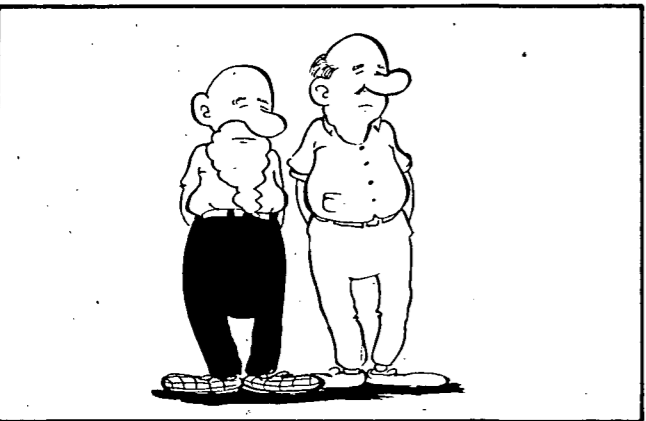
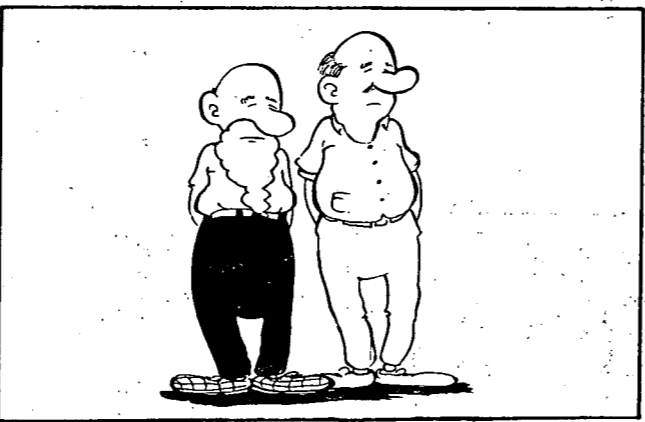
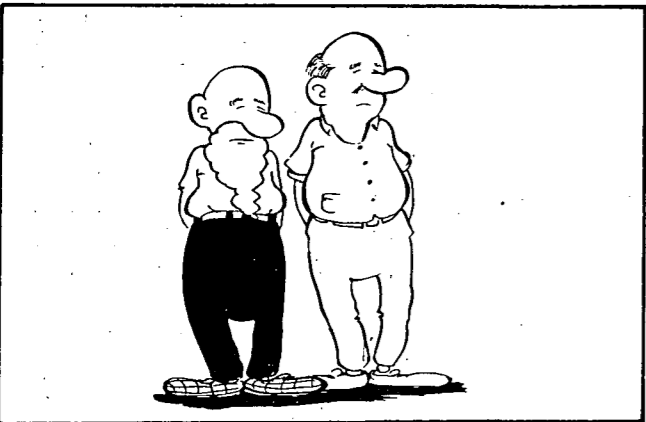
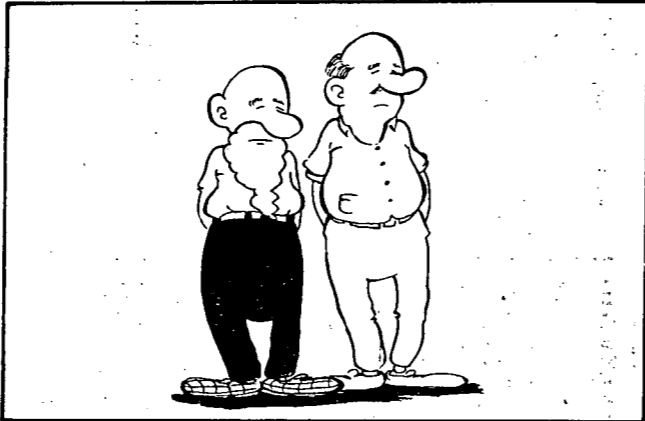
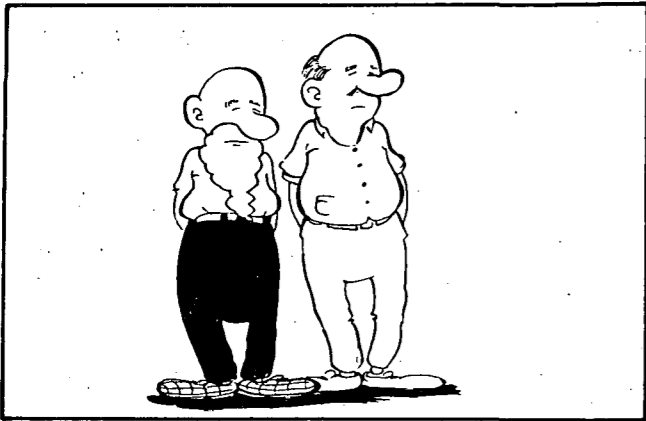
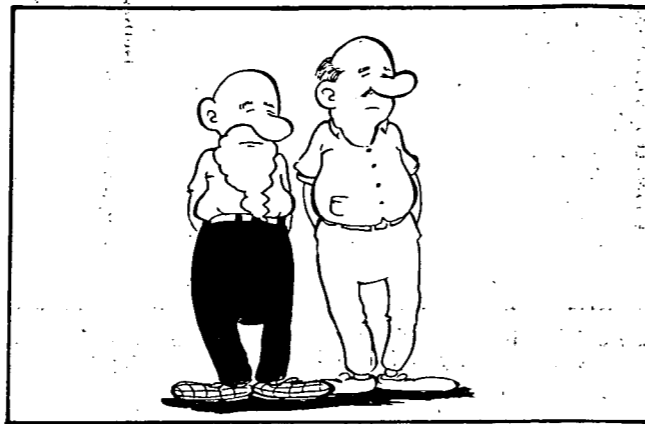
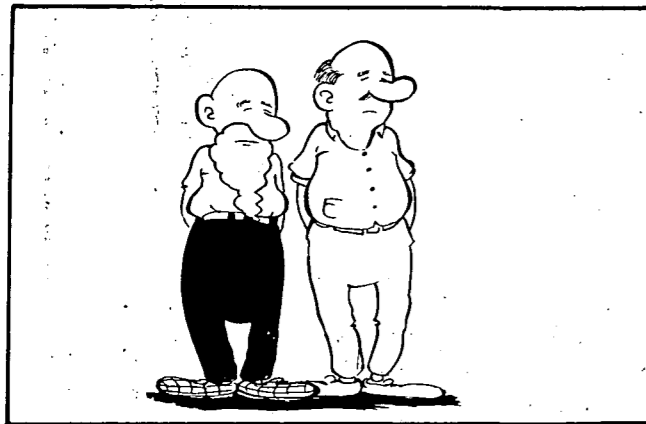
Hem de demanar a la Mare de Déu (jo cada nit abans d'adormir-me reso tres avemaries; la mare m'hi acostumà i encara ho faig), que ens ajudi a seguir el seu exemple i ser bons fills i filles, bons amics i amigues perquè tinguem sempre l'alegria al cor, i siguem Eixerits i Eixerides de noms i de fets.

L'Eixerit

Avet Set — Avet Set —

EN BADOSA I EN BASORA

**VAGA
GENERAL**

Avet Set esllips per a nenes i nens

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Lluç, capítol 3, versets del 10 al 18 (Lc 3:10-18).

Reflexionem: 1. La pregunta que es feia la gent davant la crida de Joan, era raonable: "Així; doncs, què hem de fer?" És la pregunta que hem de plantejar-nos tots i cadascú de nosaltres: ¿Què puc fer per mostrar el meu amor a Jesucrist, que l'estimo i que vull viure com un deixeble seu?

2. Potser el meu comportament a casa pot ser millor? Potser podria fer quelcom que m'ajudés a no ser egoista: ajudar, compartir, donar? Potser haig de revisar com tracto els meus companys i amics; si de debò els estimo o només vull que facin la meua? De cara a Jesucrist, hi penso, prego, l'estimo?

3. El baptisme de Joan era un baptisme simbòlic que significava que la persona demanava a Déu perdó pels seus pecats. En el nostre baptisme, instituït per Jesucrist, nosaltres rebem l'Esperit Sant que ens fa partícips de la vida divina que Jesús viu en plenitud, i posa en el nostre cor el foc de l'amor a Déu i als germans.

El mossèn

LLUNA DE GENER

A fora fa una nit d'argent molt clara,
i jo arraulit vora del foc mesquí!
La lluna està vetllant com una mare
el llogarret, l'alzina, l'estany que s'adormí.
Prou sento com un gran desig amara
el meu cor, i em voldria deixondir

i caminar sota la lluna clara,
pels senderons on brilla, gebrat, el romaní.
Però m'estic vora el meu foc mesquí.

**Marià Manent i Cisa
(1898-1988)**

Avet Set — Avet Set —

DIUMENGE - 11

11.00 Signes del temps.
Amb motiu de la pròxima legislació sobre la reproducció assistida el programa presenta un debat sobre els criteris ètics i morals que han d'orientar la utilització d'aquestes tècniques. Conversen el Dr. Gaspar Mora, el Professor de Teologia Moral, Encarna Roca, Catedràtica de Dret Civil i Josep Guàrdia, advocat.
Evangeli avui: Manel Lladonosa, degà de la Faculta de Lletres de Lleida.

11.30 Matinal a TV3. Concert.
13.00 Mati Esports.
14.30 Gol a Gol.
15.00 Telenotícies.
15.30 El temps.
15.35 Història de Catalunya: "Oliba, pare de la Pàtria".
15.50 Ballesta - 8: "Els ducs de Zaringhen".
16.20 Tarda d'aventures: "Agi Murad, el diable blanc".
18.00 Basquet.
18.30 Gol a gol.
19.30 Mediterrània: "Aiguamolls arrossers".
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 30 minuts.
21.35 A cor obert: "Bones vibracions".
22.35 Gol a Gol.

DILLUNS - 12

12.00 Universitat oberta.
12.30 TV3, segona vegada: "Gol a Gol".
13.30 Mag-Magazine.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 Bona cuina.
15.15 Simon i Simon: "L'illor del pirata" (I part).
16.10 Guerra de Sexes - 114.
16.55 Universitat oberta: "Fonaments de la ciència".
17.15 Caputxeta de pics - Dibuxos.
17.40 Dibuxos animats: "Filemó el gat".
18.00 Els germans Hardy i la Nancy Drew: "Persecució implacable".
18.45 Dibuxos animats.
19.10 L'illa de les papallones - 9: "L'espasa de l'honor".
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Filiprim.
21.20 Bona cuina.
21.25 Dallahs: "Una altra barbacoa".
22.25 Dilluns, dilluns.
23.25 Hotel Fawtry (rep.) Cap. 5.
23.55 Telenotícies.

DIMARTS - 13

12.00 Universitat oberta (Rep.).
12.30 TV3, segona vegada: "Musical juvenil" - "30 minuts".
13.30 Mag-magazine.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 Bona cuina.
15.15 Simon i Simon: "L'illor del pirata" (II part).
16.05 Guerra de sexes - Cap. 115.
16.50 Universitat oberta: "Estadística i informàtica".
17.15 Caputxeta de pics (Rep).
17.40 Dibuxos animats: "Filemó el gat".
18.00 Els investigadors: "No oblideu mai un rostre".
18.30 Oh, Bongonia!
19.15 L'illa de les papallones: "Ell cria i ells s'ajunten".
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Filiprim.
21.20 Bona cuina.
21.25 Cagney i Lacey: "El lladre de joies més famós del món".
22.25 Tennis.
23.25 Telenotícies.

DIMECRES - 14

12.00 Universitat oberta - (Rep).
12.30 TV3-segona vegada: "Crònica - 3".
13.30 Mag-magazine.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 Bona cuina.
15.15 Simon i Simon: "Petons Christie".
16.05 Guerra de sexes - Cap. 116.
16.50 Universitat oberta: "Tecnologia".

17.15 Caputxeta de pics - Rep.
17.40 Dibuxos animats: "Filemó, el gat".
18.05 Buddy - Rep. Cap. 1.
18.50 Història de Catalunya: Rep. programa diumenge passat.
19.10 Motor a fons.
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Sorteig Lotto 6/49.
21.20 Bona cuina.
21.25 Informatiu cinema.
21.55 Cinema 3: "El cardenal".
23.55 Telenotícies.
00.25 Motor a fons. Rep.

DIJOUS - 15

12.00 Universitat oberta - Rep.
12.30 TV3, segona vegada: "Informatiu cinema" - "Mediterrània".
13.30 Mag-magazine.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 Bona cuina.
15.15 Simon i Simon: "La trampa".
16.10 Guerra de sexes - 117.
16.55 Universitat oberta: "Biologia".
17.15 Caputxeta de Pics - Rep.
17.40 Dibuxos animats.
18.00 Musical juvenil.
18.30 Cinc i acció.
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Filiprim.
21.20 Bona cuina.
21.25 3 pics i repicó.
22.55 Temps de neu.
23.10 Esports flash.
00.10 Telenotícies.

DISSABTE - 17

10.00 Sardanes.
10.30 Universitat oberta.
12.30 El Rei Arthur: "Dibuxos animats".
12.50 TV3, segona vegada: "5 i acció". Oh Bongonia - Rep.
15.00 Telenotícies.
15.20 El temps.
15.20 Bobobops - Dibuxos animats.
16.10 Dit i fet.
17.45 Futbol americà NFL.
19.00 La gran vall: "El mercader de la mort".
20.00 Vida salvatge: "Culpeu els teixons".
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Lotto 6/49.
21.15 Bona cuina.
21.20 Pel·lícula: "El pas de Cassandra".
23.25 El retorn de Sherlock Holmes: "L'home del llavi tort".

DIVENDRES - 16

12.00 Universitat oberta - Rep.
12.30 TV3, segona vegada: "Esports flash".
13.30 Mag-magazine.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 Bona cuina.
15.15 Simon i Simon: "Tots els números de la rifa".
16.10 Guerra de sexes - Cap. 118.
16.50 Universitat oberta: "Art".
17.15 Caputxeta de pics - Rep.
17.40 Dibuxos animats: "Filemó, el gat".
18.00 Buddy - Rep. Cap. 2.
18.45 Dibuxos animats: "L'ós Yogui".
19.10 L'illa de les Papallones: "La màquina de la discòrdia".
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Filiprim.
21.20 Bona cuina.
21.25 El show de Kenny Everet - 4.
21.55 Crònica-3.
22.55 Crònica negra: "Quina cara que hi fan".
23.25 Telenotícies.
23.55 Cinema de Mitjanit: "Pastoral".

DIUMENGE - 11

2.10 Música golfa.
3.10 El fugitiu.
4.00 Llarg-metratge: "Préstame quince días".
5.40 Documental.
6.25 Jazz entre amics.
7.25 Llarg-metratge:

"La humanidad en peligro".
9.00 Informe setmanal. Rep.
10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.
11.00 48 hores.
11.05 Concert.
12.05 Poble de Déu.
12.35 L'altra mirada.
13.35 Autopista vers el Cel: "Gente corriente".
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 Foofur.
16.05 Estrenes TV: "La cabaña del Tío Tom".
18.05 Si ho sé no vinc.
19.00 Dibuxos animats.
19.15 La clínica de la Selva Negra: "La decisió de Udo".
19.55 A vista d'ocell.
20.30 48 hores.
21.05 A portada.
21.35 La vida segueix.
22.40 Diumenge cinema: "Los pasajeros del tiempo".
00.40 48 hores.

DILLUNS - 12

8.00 Bon Dia.
8.30 Telediari Matinal.
9.00 Al matí.
9.30 Bressol de llops. Ep 51.
11.10 Dinastia. Ep 193.
13.00 L'ocell boig.
13.30 3 x 4.
14.30 Connexió amb Sant Cugat.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Anna de les teules verdes - 5.
16.35 Tal qual.
17.50 Avanç Telediari.
17.55 Els móns de Yupi.
18.20 Que ve Muzzy.
18.35 La rosa de desembre.
19.00 A mitja tarda.
19.25 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 El preu just.
23.00 Jutjat de Guàrdia.
23.30 Documents TV.
00.30 Telediari - 3.
00.50 Telesport.

DIMARTS - 13

8.00 Bon dia.
8.30 Telediari matinal.
9.00 Al matí.
9.30 Bressol de llops. Ep 52.
11.10 Dinastia. Ep 194.
13.00 Dissyfur.
13.30 3 x 4.
14.30 Connexió amb Sant Cugat.
14.30 L'Informatiu migdia.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Anna de les teules verdes - 6.
16.35 Tal qual.
17.50 Avanç telediari.
17.55 Els móns de Yupi.
18.20 Que ve Muzzy.
18.35 El misteri de la flor màgica.
19.00 La nau terra.
19.25 Entre línies.
19.55 Carrer tranquil.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tariro, tariro.
22.25 Sessió de nit: "Una vida por otra".
00.00 Telediari - 3.
00.20 Telesport.
00.35 Testimoni.

DIMECRES - 14

8.00 Bon dia.
8.30 Telediari matinal.
9.00 Al matí.
9.30 Bressol de llops. Ep 53.
11.10 Dinastia. Ep 195.
13.00 Punky Brewster.
13.30 3 x 4.
14.30 Connexió amb Sant Cugat.
14.30 L'Informatiu migdia.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Anna de les teules verdes - Ep 7.
16.35 Tal qual.
17.50 Avanç telediari.
17.55 Que ve Muzzy.
18.35 Els bessons Edison.
19.00 Circ Pop.
19.25 Parlar clar.
19.55 Vida amb Lucy.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Projecte il·lustrat de Carles III.
22.20 Cançó trista de Hill Street: "Ten paciència".
23.20 Més estrelles que en el cel.
00.15 Telediari - 3.
00.35 Telesport.

DIJOUS - 15

8.00 Bon dia.
8.30 Telediari matinal.
9.00 Al matí.
9.30 Bressol de llops. Ep 54.
11.00 Dinastia. Ep. 196.

13.00 Correcamins.
13.30 3 x 4.
14.30 Connexió amb Sant Cugat.
14.30 L'Informatiu migdia.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Anna de les teules verdes. Ep 8.
16.35 Tal qual.
17.50 Avanç telediari.
17.55 Els mons de Yupi.
18.20 Que ve Muzzy.
18.35 L'aldea de l'Arce.
19.00 Musiquissims.
19.25 Amb les mans a la massa.
19.55 Mare i fill.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 La llei de los Angeles. Ep 33.
22.15 Dret a discrepar.
23.45 A mitja veu.
00.15 Telediari - 3.
00.35 Telesport.

DIVENDRES - 16

8.00 Bon dia.
8.30 Telediari matinal.
9.00 Al matí.
9.30 Bressol de llops. Ep 55.
11.10 Dinastia. Ep 197.
13.00 Els meus estimats monstres.
13.30 3 x 4.
14.30 Connexió amb Sant Cugat.
14.30 L'Informatiu migdia.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Anna de les teules verdes. Ep 9.
16.35 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Els móns de Yupi.
18.30 La llanterna màgica.
19.30 Diccionari de la salut.
19.55 Els problemes creixen.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Gats a la teulada: "San Pedro se la bendiga".
22.25 Divendres cinema: "Adiós, pequeña".
00.05 Telediari - 3.
00.25 Telesport.

DISSABTE - 17

0.40 Arrels - Ep 13.
1.30 Llarg-metratge: "Mortadela".
3.05 Documents TV.
4.05 Per la ruta dels vents.
5.00 La bona música.
6.00 Documental.
6.20 De pel·lícula.
7.30 Llarg-metratge: "El fugitiu".
9.00 Calaix de sastre.
12.20 Nova gent.
13.15 Loteria.
13.30 Suplements - 4.
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 Isidor.
16.05 Primera Sessió: "Flash gordon".
18.05 Rockopop.
19.30 L'armada: "La última cruzada".
20.30 48 hores.
21.05 Informe setmanal.
22.20 Dissabte nit.
23.25 Onassis - 2.
00.20 48 hores.
00.25 Filmoteca TV: "Recuerda".

DIUMENGE - 11

9.30 Santa Missa.
10.30 Objectiu 92.
12.00 Estudi Estadi.
14.55 L'Informatiu Cap de Setmana.
15.00 Estudi Estadi.
18.00 Connexió amb Madrid.
18.00 Sessió de tarda: "El trotamundos".
19.45 Món secret.
20.10 Connexió amb Sant Cugat.
20.10 Els Maquis a Catalunya (Cap. 3).
20.30 L'Informatiu cap de Setmana.
21.00 Debat 2.
22.00 Connexió amb Madrid.
22.00 Estudi Estadi.

DILLUNS - 12

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 La cuina de les festes.
13.35 Capítol - 124.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Bellesa i poder - 149.
15.30 El desafiament del mar.
16.30 La palmera.
18.00 Era Lucana.
18.25 Avanç de l'Informatiu Vespre.

18.25 Possessió.
19.30 Sesam obre't.
20.00 L'Informatiu Vespre.
20.30 Panorama.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 El mirador.
21.20 Cinema club: "El espíritu de la colmena".
23.00 Últimes preguntes.
23.30 Jazz entre amics.

DIMARTS - 13

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Botigues i botiguers. (5)
13.30 Capítol - 125.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Bellesa i poder - 150.
15.30 El desafiament del mar.
16.30 Sarsuela.
17.30 La palmera.
18.25 Avanç de l'Informatiu Vespre.
18.25 Possessió.
19.30 L'Informatiu vespre.
20.00 Basquet.
21.15 Connexió amb Madrid.
21.15 El temps és or.
22.15 Tendido cero.
22.45 Silvio Rodriguez.
23.45 Suplements - 4.

DIMECRES - 14

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Viatge a l'aventura.
13.30 Capítol - 126.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu migdia.
15.00 Bellesa i poder - 151.
15.30 El triomf d'Occident.
16.30 La palmera.
18.25 Avanç de l'Informatiu Vespre.
18.25 Possessió.
19.30 L'Informatiu vespre.
20.00 Basquet.
21.15 Connexió amb Madrid.
21.15 El poeta en la seva veu.
21.30 A través del mirall.
22.50 Suplements - 4.
23.20 S'ha escrit un crim: "Negocios pendientes".
00.10 Temps de creure.

DIJOUS - 15

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 El món en blanc.
13.30 Capítol - 127.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Bellesa i Poder - Cap 152.
15.30 El triomf d'Occident.
16.30 Teatre.
18.00 Documental.
18.25 Avanç de l'Informatiu Vespre.
18.25 Possessió.
19.30 La volta al món de Willy Fog.
20.00 L'Informatiu Vespre.
20.30 Portes de Catalunya.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 El mirador.
21.15 Suplements - 4.
21.45 Descartes.
22.00 Loteria primitiva.
22.15 Dijous cinema: "Gracias por el fuego".
00.15 Metròpolis.

DIVENDRES - 16

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Hammer. Cap. 11
13.30 Capítol - 128.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Bellesa i poder - Cap 153.
15.30 Documental.
16.00 Tennis.
20.30 Connexió amb Madrid.
20.30 Concert de l'Orquestra Simfònica i Cor de RTVE.
22.30 Prop de les estrelles.

DISSABTE - 17

09.30 Sesam Obre't.
10.00 Clementina.
10.15 Planeta terra.
11.15 Mirades.
12.00 Una història particular.
13.30 L'armari dels 7 calaixos.
14.00 L'Informatiu Cap de Setmana.
14.30 135 escans.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Estadi 2.
22.00 Connexió amb Sant Cugat.
22.00 L'Informatiu Cap de Setmana.
22.30 Connexió amb Madrid.
22.25 La Plaça del diamant
23.30 La realitat inventada.
00.10 Diàlegs amb la música.

VALENTINE
La pintura ideal

¡NOVEDAD!

**BIOGRAFIA
DE UNA FIGURA
SOBRESALIENTE
Y CONTROVERTIDA**

Por fin, la verdad sobre el controvertido obispo de La Seo de Urgel.

Valiente exponente olvidado del clero catalán del siglo XIX.

*Hombre de recia personalidad y seria preparación doctrinal,
con innegable rectitud de espíritu y con no menos solidez
de pensamiento, sirvió entre las vicisitudes de su siglo
a la causa de la Iglesia y de la España católica...
como escritor, como pastor y como padre conciliar.*

**Obras en venta de
ADRO XAVIER**

- * El Papa de Peñíscola
- * El Cardenal Cisneros
- * Luís de Requesens
- * Junípero Serra
- * El Duque de Gandía
- * Diego Gelmírez
- * Raíces de Andalucía
- * Carlos María

- * El otro cura
- * El otro curso
- * La otra Iglesia
- * El otro Cristo
- * Fui soldado en 4 guerras
- * Como fue mi muerte
- * Emigrantes y sus cosas
- * El hombre que no fue
- * Amores en Fátima
- * España en Africa
- * El hombre que tenía dos almas

Distribuye: Casals
Caspé, 79. 08013 Barcelona
Tel. 232 37 13